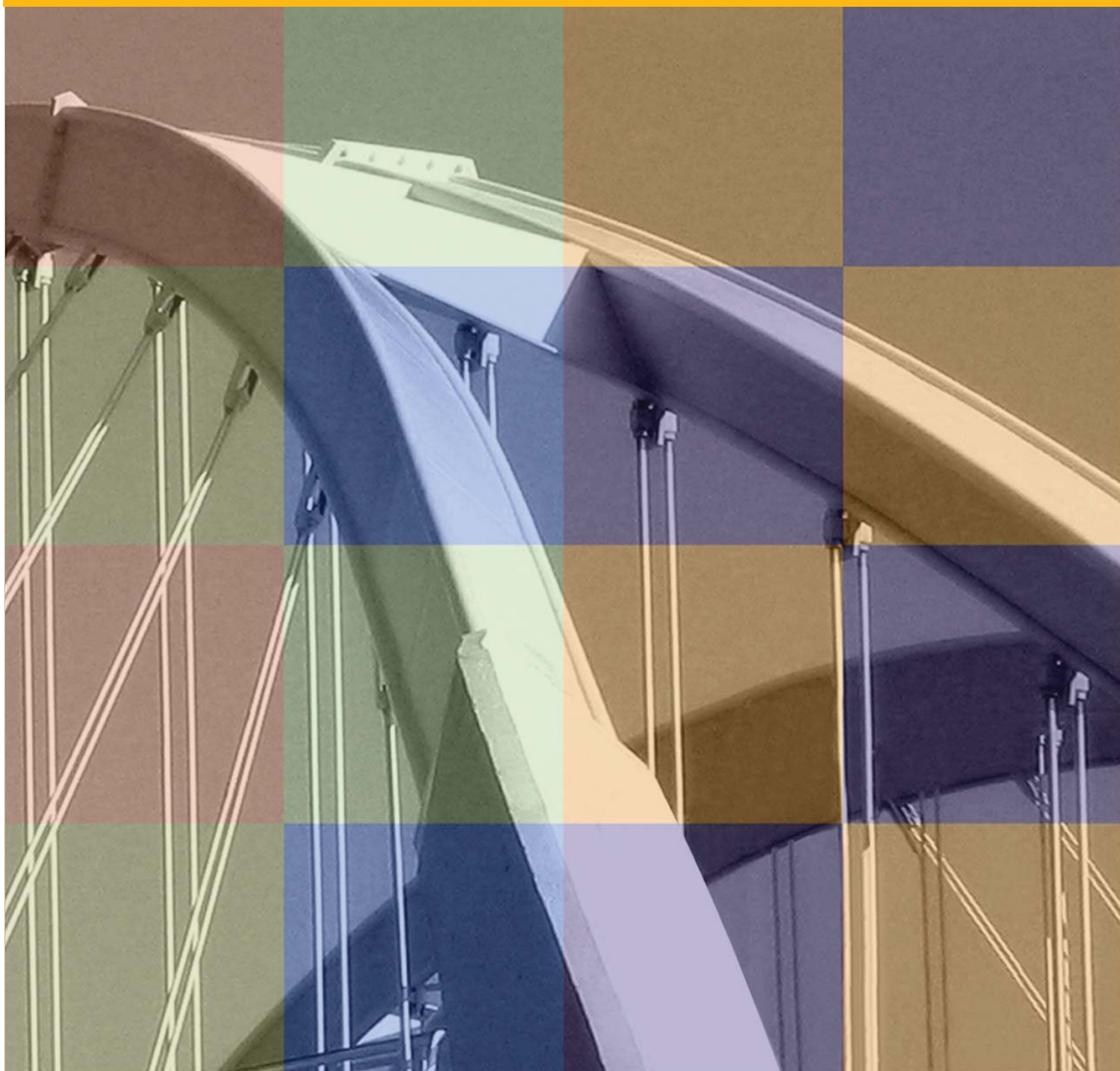

Dictamen 35.2010

sobre el Projecte de decret
d'establiments d'allotjament turístic.

Dictamen 35.2010

sobre el Projecte de decret d'establiments
d'allotjament turístic.

Índex

DICTAMEN 35/2010 sobre el Projecte de decret d'establiments d'allotjament turístic	2
---	---

DICTAMEN 35/2010 sobre el Projecte de decret d'establiments d'allotjament turístic.

Atenent les competències atribuïdes al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya per l'article 72.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i la Llei 7/2005, de 8 de juny, el Ple del Consell de Treball, Econòmic i Social, en la sessió extraordinària del dia 26 de juliol de 2010, aprova el següent

DICTAMEN

I. ANTECEDENTS

En data 7 de juliol de 2010 va tenir entrada al Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya un escrit tramès pel conseller d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya en el qual sol·licitava l'emissió del dictamen de caràcter preceptiu, previ a la seva tramitació, del Projecte de decret d'establiments d'allotjament turístic.

El Projecte de decret es va acompanyar d'una memòria sobre l'elaboració de la norma, un informe d'avaluació de l'impacte regulatori i d'un informe de valoració de les al·legacions presentades en el tràmit d'audiència i informació públiques.

La Comissió de Treball de Polítiques Sectorials es va reunir el dia 22 de juliol i va elaborar la Proposta de dictamen.

II. CONTINGUT

El Projecte de decret consta d'un preàmbul, 70 articles englobats en dos títols i estructurats en capítols i seccions, nou disposicions addicionals, quatre disposicions transitòries, una disposició derogatòria i dos annexos.

El preàmbul concreta els motius pels quals s'aprova la norma. En primer lloc i en exercici de la competència exclusiva en matèria de turisme de la Generalitat de Catalunya, basada en l'article 171 de l'Estatut d'Autonomia, cal transposar en aquest àmbit la Directiva 2003/123/CE, de 12 de desembre de 2006, relativa als serveis en el mercat interior.

Amb aquesta finalitat es redueixen i s'eliminen els tràmits que han de complir els titulars d'establiments d'allotjament turístic per iniciar una activitat o comunicar-ne les variacions al llarg del seu exercici. La declaració responsable davant l'ajuntament o l'OGE es converteix en el principal tràmit que els administrats han de complir.

En segon lloc, i en compliment del Pla estratègic de turisme de Catalunya 2005-2010, el Projecte de decret s'emmarca en el procés de racionalització, sistematització i actualització de la normativa turística vigent a Catalunya.

Fruit d'aquesta voluntat codificadora, el text articulat de la norma s'estructura en dos títols, el primer dels quals conté les disposicions generals i el segon, les disposicions específiques per modalitats d'allotjament turístic.

Així, el títol I, anomenat "Disposicions generals", s'estructura en dos capítols. El primer capítol es titula "Definicions i processos administratius" i

conté els articles de l'1 al 14. Cal destacar l'article 5, on es concreten els requisits i tràmits que han de complir els titulars dels establiments d'allotjament turístic per iniciar l'activitat.

El capítol segon estableix les condicions de contractació i se subdivideix en tres seccions. La secció primera es titula "Serveis, preus i facturació" i engloba els articles del 15 al 21. La secció segona regula les reserves i comprèn els articles del 22 al 27. Per últim, la secció tercera es titula "Identificació de les persones usuàries, gaudi de l'estada i desallotjament" i engloba els articles del 28 al 30.

El títol II es titula "Disposicions específiques per modalitats d'allotjament turístic" i dedica un capítol a cadascuna de les modalitats regulades pel Projecte de decret.

El capítol primer, que engloba els articles del 31 al 36, conté les prescripcions relatives als establiments hotelers, en concreta la definició, la classificació, la identificació i les especialitats i remet als annexos I i II per a la concreció dels requisits tècnics mínims de cada categoria i els barems de qualitat.

El capítol segon, que engloba els articles del 37 al 56, fa una regulació detallada dels requisits que han de complir els establiments de càmping, així com de les condicions que han de complir aquests establiments en funció de la seva categoria.

El capítol tercer, que comprèn els articles del 57 al 70, integra pràcticament tota la regulació vigent en l'actualitat dels establiments de turisme rural, continguda en el Decret 313/2006, de 25 de juliol.

La disposició addicional primera identifica el Conselh Generau d'Aran com l'administració turística en el territori de la Vall d'Aran, als efectes de la norma.

La disposició addicional segona afecta els càmpings privats ja existents.

La disposició addicional tercera regula l'estada i la pernoctació de les caravanes fixades al seu vehicle tractor i les autocaravanes en espais que no siguin establiments de càmping.

La disposició addicional quarta preveu l'establiment de mecanismes de cooperació entre el departament competent en matèria de turisme i el sector empresarial i associatiu turístic català.

La disposició addicional cinquena habilita al departament competent en matèria de turisme per modificar els requisits tècnics establerts en les diferents categories dels establiments hotelers i/o de càmping.

La disposició addicional sisena preveu la coordinació i l'intercanvi d'informació entre l'Administració de la Generalitat i la dels ens locals a través de l'extranet de les administracions públiques catalanes.

En aquesta línia, la disposició addicional setena concreta l'adreça electrònica per consultar el Manual d'avaluació de la destinació de turisme familiar.

La disposició addicional vuitena remet al règim sancionador de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya pels incompliments del Projecte de decret.

La disposició addicional novena prescriu que els establiments d'allotjaments turístics han de disposar d'un pla d'autoprotecció, quan escaigui.

La disposició transitòria primera preveu el règim aplicable als establiments d'allotjament turístic autoritzats en el moment de la publicació de la norma, mentre que la disposició transitòria segona es refereix exclusivament als establiments de turisme rural.

La disposició transitòria tercera preveu, en el termini de cinc anys, la legalització dels apartaments turístics en hotel apartament o apartahotel.

La disposició transitòria quarta concreta la normativa aplicable a les inscripcions de les activitats d'allotjament turístic amb permís municipal o en tramitació.

La disposició derogatòria enuncia les normes derogades pel Projecte de decret.

L'annex I conté els requisits tècnics mínims exigibles a cada categoria d'establiment hotel·ler, mentre que l'annex II enuncia els barems de qualitat, és a dir, els serveis que poden oferir els establiments hotel·lers per poder ser classificats en una categoria superior a la inicial.

III. OBSERVACIONS GENERALS

Primera. El CTEESC recomana substituir al llarg del text del Projecte de decret l'expressió "Direcció General de Turisme" per la següent: "direcció general competent en matèria de turisme".

Segona. Atès que aquest dictamen és preceptiu d'acord amb l'article 2.1 a) de la Llei 7/2005, de 8 de juny, del Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya, es considera que seria convenient que en el preàmbul es fes menció al present Dictamen.

IV. OBSERVACIONS A L'ARTICULAT

1. Pel que fa a l'article 11, l'expulsió de persones que incompleixin les normes de convivència, per part de les persones titulars, pot ocasionar greus conseqüències, si els interessats es neguen a ser expulsats; per la qual cosa el CTEESC considera que s'ha d'explicitar la possibilitat de la intervenció dels agents de l'autoritat en aquestes situacions, per evitar l'aparició de possible violència.
2. El CTEESC recomana substituir l'expressió "establiments d'ús turístic" emprada als articles 11 i 16.2 per la d'"establiments d'allotjament turístic", per tal d'unificar la terminologia emprada al llarg del Projecte de decret.
3. El CTEESC interpreta el primer paràgraf de l'article 15 en el sentit que els establiments han de permetre l'accés dels clients que s'hi allotgen les 24 hores del dia, però, tal i com està redactat l'article, es pot entendre que tots els serveis de l'hotel han d'estar en funcionament les 24 hores per a qualsevol usuari.

Per aquest motiu, el CTEESC considera que s'hauria de substituir l'expressió "per al seus usuaris" per l'expressió "per als seus hostes i hostesses/clients que s'hi allotgen", atès que el concepte usuaris pot

incloure a altres persones que no hi estan allotjades però que són usuàries d'altres serveis complementaris de l'establiment o que encara no s'han registrat com a hostes a l'establiment. En el mateix sentit, el Consell entén que en lloc de l'expressió "restar oberts" s'hauria de dir "permetre l'accés".

4. El CTEESC considera que la referència al preu total de l'article 20 lletra g) no es prou entenedora i, per tant, recomana que es clarifiqui.
5. El CTEESC proposa afegir al final del primer apartat de l'article 25, el següent text: "Les anteriors penalitzacions no seran d'aplicació quan la cancel·lació es produeixi per causa de força major, degudament acreditada".
6. El CTEESC considera que a l'apartat 2 de l'article 25 caldria afegir la redacció següent: "En aquest cas, quan la cancel·lació comporti una despesa per a l'establiment, com són les despeses financeres de retorn de paga i senyal, aquestes seran a càrrec de la persona usuària".
7. El CTEESC constata que hi ha una diferència entre l'alçada mínima amb què s'ha de revestir de materials que garanteixin la permeabilitat dels serveis higiènics dels càmpings prevista amb caràcter general a l'article 45 (d'1,80 metres) i amb caràcter específic per a cada categoria en els articles 50.8, 51.7, 52.5 i 53.4 (de 2,20 metres).
8. Pel que fa a l'article 60, el CTEESC proposa introduir l'expressió "municipi limítrof" a continuació de la paraula "comarca", tenint en compte allò establert en l'article 61.4.
9. Pel que fa a l'article 68 segon paràgraf, el CTEESC proposa substituir la paraula "denegar" per la següent expressió "deixar sense efecte".
10. El CTEESC constata que la redacció de la limitació temporal d'estada de les caravanes fixades al seu vehicle tractor i les autocaravanes, continguda en la disposició addicional tercera, "(...) ni seguida en intervals inferiors a 24 hores d'ençà de la sortida del vehicle de l'àrea d'estacionament o recinte habilitat a l'efecte" pot generar confusió i recomana que es clarifiqui.
11. El CTEESC considera que al primer paràgraf de la disposició transitòria primera s'hauria d'excloure l'obligació d'adaptar-se en els casos de canvi de capacitat quan aquests siguin a la baixa.
12. L'Annex I estableix com a requisit mínim per a totes les categories d'hotel i d'hotel-apartament que hi hagi climatització a les zones comunes. Així mateix, s'estableix com a requisit mínim dels hotels i hotel-apartaments a partir de 3 estrelles, que hi hagi climatització també a les habitacions. Segons especifica aquest Annex I, s'entén per climatització "Condicionar l'aire, per tal que tingui una temperatura i una humitat adequades i constants".

El CTEESC proposa que aquest requisit es condicioni a les necessitats reals de climatització de cada territori, atenent l'estacionalitat del servei i la climatologia local, i el concepte de climatització s'entengui en sentit ampli (climatització natural o artificial), d'acord amb el principi d'eficiència energètica i sostenibilitat del medi ambient, que hauria de promoure més inversió en aïllaments o altres sistemes naturals, que no pas en aparells artificials que consumeixen energia.

V. CONCLUSIONS

El Consell de Treball, Econòmic i Social de Catalunya ha valorat el Projecte de decret d'establiments d'allotjament turístic i sol·licita al Govern que sigui receptiu a les recomanacions formulades en el present Dictamen.

Barcelona, 26 de juliol de 2010

El president
Josep Maria Rañé i Blasco

La secretària executiva
Teresita Itoiz i Cruells

DECRET

/2010, d'establiments d'allotjament turístic

La Generalitat de Catalunya és l'administració competent per tal de fer la transposició de la Directiva 2006/123/CE de 12 de desembre de 2006 relativa als serveis en el mercat interior a l'ordenament jurídic català en tenir competència exclusiva sobre la matèria.

L'article 171 de l'Estatut d'autonomia, en els seus apartats a), c) i d), atribueix a la Generalitat entre d'altres, competència exclusiva en l'ordenació, regulació i classificació d'empreses i establiments turístics així com en la regulació dels drets i deures específics de les persones usuàries i prestadores dels serveis turístics i dels mitjans alternatius de resolució de conflictes.

El Pla de mesures per a la facilitació de tràmits a l'activitat econòmica i empresarial i la simplificació administrativa, acordat pel Govern de la Generalitat en data 17 de juliol de 2007, es va concretar, pel que fa als establiments d'allotjament turístic en el Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació del tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica. Aquest decret preveu una sèrie de mesures de simplificació i racionalització dels requisits a presentar per a la seva inscripció o autorització turística. Entre les previstes, es determinava la preceptiva presentació davant l'Oficina de Gestió Empresarial de la Generalitat de Catalunya, per la persona titular de l'establiment, d'una declaració responsable, acompanyada de la documentació exigida normativament, entre ella, la llicència d'activitat o comunicació d'inici d'activitat municipal, a fi i efecte d'inscriure l'establiment d'allotjament turístic al Registre de Turisme de Catalunya (en endavant, RTC) i habilitar-ne, així, immediatament, el seu inici d'activitat.

La voluntat ferma per part d'aquesta Administració turística de la Generalitat de Catalunya d'implementar processos administratius de legalització d'activitats basats en el model finestreta única, en la forma i abast previstos en la Directiva 2006/123/CE de 12 de desembre de 2006 relativa als serveis en el mercat interior, determina la necessitat d'emprendre un nou pas endavant, a través d'aquest decret, en el procés de simplificació administrativa dels requeriments per a la legalització dels establiments d'allotjament turístic endegat pel Decret 106/2008 de 6 de maig. La nova inscripció en l'RTC d'un establiment d'allotjament turístic o de les modificacions de l'activitat assenyalades a l'efecte, es realitzen mitjançant la presentació de la declaració responsable en el mateix moment que hom sol·liciti l'habilitació de l'activitat davant l'ajuntament corresponent o bé davant l'Oficina de Gestió Empresarial, tot integrant el tràmit d'inscripció en l'RTC dins el procés de concessió de llicència o de comunicació d'inici de l'activitat, en el seu cas, sense afegir-hi en la titularitat de l'activitat cap càrrega addicional, ni en temps ni recursos, més enllà de la que preceptivament correspongui segons el règim d'intervenció administrativa que correspongui segons la resta de normativa sectorial i municipal d'aplicació.

Entenem que aquest nou pas d'eliminació de tràmits permet a les persones empresàries turístiques adreçar-se a una única administració a efectes de legalitzar turísticament llurs establiments d'allotjament turístic i comunicar-ne les variacions de l'activitat al llarg del seu exercici. Aquesta simplificació del procés suposa un

alleugeriment dels tràmits i una reducció dels costos per a la seva legalització turística, tant en termes econòmics com de temps. La persona titular d'un establiment d'allotjament turístic pot presentar la documentació necessària per poder exercir l'activitat davant de l'Ajuntament, de conformitat amb la normativa de règim local d'aplicació, o bé a la xarxa d'Oficines de Gestió Empresarial, d'acord amb el que preveu el Decret 106/2008. La garantia de compliment de la normativa turística vigent per part de l'activitat d'allotjament turístic pot assolir-se, així, sense imposar càrregues excessives a l'empresariat, de manera que no se li exigeixi aportar la documentació ni realitzar els tràmits per duplicat.

En aquest context, i per tal de garantir l'eficàcia de la intervenció administrativa en els processos d'habilitació de l'inici d'activitat i control a posteriori de l'activitat, esdevé imprescindible la definició de mecanismes que garanteixin una adequada comunicació i col·laboració entre administracions, la municipal, a través dels corresponents ajuntaments, i la de la Generalitat de Catalunya, a través de l'Oficina de Gestió Empresarial i la Direcció general de Turisme. A aquests efectes, el decret preveu un sistema d'interrelació administrativa que culmina amb la utilització de plataformes digitals bidireccionals de comunicació administrativa.

Ahora, la finalitat que l'Administració pretén assolir no és altra que un adequat control dels establiments d'allotjament turístic, una òptima classificació de les modalitats de servei, un marc de competència lleial i la garantia de la defensa dels drets de les persones usuàries turístiques com a consumidores específiques mitjançant mecanismes d'inspecció i sanció eficaços i eficients.

La dispersió i, en alguns casos, obsolescència de la normativa aplicable entorn a establiments d'allotjament obliga a l'Administració turística catalana a entomar un procés de racionalització, actualització i simplificació normativa. No debades, a necessitat d'endegar un procés de racionalització, sistematització i actualització de la normativa turística vigent a Catalunya és un mandat del propi Pla estratègic de Turisme de Catalunya 2005-2010, instrument de planificació governamental que determina la política turística del Govern de Catalunya i, per extensió, la del Departament competent en matèria de turisme, d'ençà la seva aprovació. El Programa 9 del PETC 2005-2010 exposa clarament que per tal de definir un marc normatiu més favorable a l'activitat turística i el seu desenvolupament coherent a la naturalesa de motor econòmic del país és necessària l'adaptació de les normatives referents a establiments d'allotjament turístic. La conclusió és clara, Catalunya té, en l'actualitat, un marc normatiu complex i insuficient per assolir els reptes de futur del sector.

Aquest decret té, finalment, la voluntat de formar part d'un procés de codificació de la normativa turística a Catalunya, per això s'estructura en dos títols. El títol primer és una regulació transversal dels elements comuns que caracteritzen el servei d'allotjament turístic, amb independència dels seus grups i modalitats. Es tracta d'un tronc regulatori comú, on es determina la naturalesa dels serveis turístics d'allotjament, els mecanismes i garanties respecte la seva comercialització, els sistemes i processos de control de l'activitat ("ex ante": legalització i "ex post": disciplina), els instruments de coordinació de les administracions a aquest efecte. El títol segon, "part especial", determina en cadascun dels seus capítols la regulació tècnica específica que correspon a cada grup i modalitat d'allotjament turístic: establiments de càmping, establiments hotelers i establiments de turisme rural.

Cada títol s'estructura en capítols, seccions i articles. El decret incorpora nou disposicions addicionals, quatre de transitòries, i una de derogatòria. Finalment, el decret adjunta dos annexos; un primer referent a requisits tècnics mínims dels establiments hotelers, exigibles en funció de cada categoria concreta, i un segon referent a barems de qualitat.

En relació amb els establiments d'apartaments turístics, l'única modalitat que no havia estat derogada tàcitament per l'entrada en vigor de la Llei 18/2007, del dret a l'Habitatge, és a dir, aquells edificis o conjunts continus amb habilitació municipal per ésser destinat com a establiment d'apartaments turístics (tal com està recollit en el Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica) disposen, per mitjà d'una disposició transitòria, d'un termini per integrar-se en la modalitat hotel apartament, coneguda turísticament també com apart-hotel, en la lògica de reconèixer els serveis hotelers que presten.

Per als establiments de càmping, la proposta suposa una modernització dels paràmetres de servei i dels requisits tècnics exigits per al seu funcionament i una millora de la sistemàtica d'intervenció administrativa preceptiva als efectes de la seva legalització. Així doncs, els establiments de càmping creixen en el percentatge admès per a albergs fixos i per a un nou concepte d'alberg, el semimòbil, sense que en cap cas es qüestioni l'element consubstancial de l'establiment de càmping, com és el reconeixement d'espai suficient per albergs mòbils o espais lliures. Atesa l'especial complexitat de la gestió i prestació de serveis previstos en aquesta modalitat d'establiments d'allotjament turístic, així com de la relació dels seus usuaris entre si i amb el propi establiment i el medi on s'insereix, la reglamentació del capítol II del Títol II presenta una exhaustivitat específica que no precisen la resta de modalitats.

Respecte els establiments hotelers, la novetat més destacada és la introducció de paràmetres de qualitat del servei en la categorització dels establiments més enllà dels purament mètrics o quantitius. Així doncs, s'introdueixen criteris de serveis de caire prestacional, mobiliari i equipaments de les habitacions, accés a serveis complementaris, serveis de restauració, serveis de telecomunicacions, etc. Així mateix s'introdueixen elements de flexibilitat en la rigidesa mètrica de les superfícies exigides per tal de facilitar la rehabilitació d'edificis, la conservació del patrimoni històric i artístic i una adequada adaptació a la heterogeneïtat del producte en clau territorial.

Finalment, la regulació vigent dels establiments de turisme rural s'integra pràcticament en la seva totalitat a la part especial del projecte de decret (capítol III del Títol II).

Arribats en aquest punt cal fer esment a la previsió dels articles 59 i 61 consistent en mantenir l'obligació d'empadronament dels titulars dels establiments de turisme rural. El propi preàmbul del Decret 313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural exposa que el desenvolupament del turisme rural "ha de permetre assolir l'objectiu de diversificació de rendes de la població rural i la fixació d'aquesta en el territori", així com "facilitar la sostenibilitat mediambiental, cultural i socioeconòmica del territori" i "assolir l'objectiu de millora de les rendes de les famílies que viuen al medi rural i d'equilibri territorial de Catalunya". Són aquests uns objectius clars de política social i cultural que la pròpia Directiva 2006/123/CE del Parlament Europeu i del Consell de 12 de desembre de 2006 relativa al serveis en el mercat interior defineix, entre d'altres, com a "raó imperiosa d'interès general" (art. 4). Aquesta identificació legítima la imposició de condicions a la llibertat d'establiment (art. 10), en aquest cas l'atorgament d'una habilitació per obertura i explotació d'un establiment de turisme rural.

La modalitat d'establiment de turisme rural, està íntimament vinculada, doncs, a la seva explotació per persones sobre les que puguin concórrer les condicions necessàries per assolir els propis objectius i la finalitat del decret, és a dir, aquelles persones que resideixen, de forma efectiva, en el medi rural. L'empadronament, en aquest sentit, és prova fefaent que aquest requisit de "fixació" en el territori resta atès. Tot i que una primera aproximació a l'article 14.1.b) de la Directiva de Serveis en el

Mercat Interior pot alertar entorn a una suposada infracció de normativa comunitària, una atenció dels objectius finalistes que persegueix aquest precepte en el marc de la pròpia Directiva i, sobretot, amb el propi Tractat constitutiu de la Unió Europea, concretament el seu article 43, fonamenta la seva validesa.

Aquest article 43 disposa que la llibertat d'establiment comprèn l'accés a les activitats no assalariades i el seu exercici en les condicions establertes per la legislació del país d'establiment per als seus propis nacionals, restant prohibides les restriccions a la llibertat d'establiment dels nacionals d'un Estat membre en el territori d'un altre Estat membre, basades en la condició de nacionalitat. Així, el requisit prohibit de residència "en el territorio nacional para el prestador, su personal, las personas que posean capital social o los miembros de los órganos de gestión y supervisión" com a condició d'accés a l'activitat s'ha d'entendre en tant en quant suposi una discriminació d'uns nacionals d'un Estat membre respecte els nacionals d'un altre Estat membre. En el nostre supòsit, la discriminació positiva, per les raons legítimes exposades, es dona ja entre nacionals d'un mateix Estat membre. Els articles 60 i 62 del present decret no suposen, en conseqüència, una restricció d'accés a l'activitat a cap nacional d'un altre Estat membre, atès que aquests poden fixar la residència i empadronar-se en territori català, de forma que acreditin aquesta condició concreta i disposin d'habilitació deguda per explotar un establiment de turisme rural.

D'acord amb el que disposa l'article 61 de la Llei 13/1989, de 14 de desembre, d'organització, procediment i règim jurídic de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, vist/d'acord amb el dictamen de la Comissió jurídica Assessorada, a proposta del Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa i d'acord amb el Govern,

Decreto:

Títol I

Disposicions generals

Capítol I

Definicions i processos administratius

Article 1

Concepte, regles i principis generals

1. Son establiments d'allotjament turístic els locals i les instal·lacions oberts al públic on, de manera habitual, les persones titulars ofereixen a llurs persones usuàries, mitjançant preu, allotjament temporal en les unitats d'allotjament, així com d'altres serveis turístics d'acord amb les condicions establertes en aquesta norma.

2. Els establiments d'allotjament turístic no es poden constituir en habitatges, amb l'única excepció dels establiments de turisme rural. Els establiments d'allotjament turístic no poden esdevenir residència principal ni secundària de les persones usuàries turístiques, en cap cas. Les persones usuàries poden disposar un màxim d'onze mesos l'any de la mateixa unitat d'allotjament.

3. Queden exclosos d'aquest decret aquells establiments i instal·lacions residencials regulats per normativa sectorial pròpia, com ara, instal·lacions juvenils, residències per a gent gran, residències per a estudiants, així com prostíbuls o anàlegs.

Article 2

Titular d'un establiment d'allotjament turístic

S'entén per titular d'un establiment d'allotjament turístic aquella persona, física o jurídica, propietària o no dels locals i/o instal·lacions que l'explota comercialment sota els principis d'unitat empresarial d'explotació i responsabilitat del compliment de la normativa turística davant l'administració.

Qualsevol persona pot ser titular d'un establiment d'allotjament turístic sense que s'exigeixin altres requisits que els propis de tenir plena capacitat d'obrar, sens perjudici dels específics exigits als establiments de turisme rural. La unitat empresarial d'explotació s'entén sens perjudici de la gestió indirecta de certes instal·lacions i serveis de l'establiment.

Article 3

Classificació

1. Els establiments d'allotjament turístic es classifiquen d'acord amb les disposicions establertes en el present Decret.
2. La classificació turística identifica el grup, modalitat, categoria i, en el seu cas, especialitat de l'establiment.
3. Resta prohibida la utilització de qualsevol denominació, classificació, grup o categoria o especialitat reservada a establiments d'allotjament turístic per aquest Decret sense haver obtingut la preceptiva habilitació municipal.
4. L'empresari s'autoclassifica en el moment de sol·licitar l'habilitació en el frontal administratiu, mitjançant la presentació de declaració responsable. Amb posterioritat, la Direcció General de Turisme verifica la classificació, i en cas que aquesta no s'ajusti al projecte tècnic o a la realitat, reclassifica l'establiment, sens perjudici de la responsabilitat en què pugui incórrer l'empresari per subministrar dades falses o incorrectes en la declaració responsable.

Article 4

Serveis turístics

1. Son aquells adreçats a atendre les demandes de les persones usuàries dels establiments d'allotjament turístic, incloent-t'hi el gaudi de les instal·lacions i locals.
2. Sens perjudici del que disposa l'article 1.3, l'allotjament és un servei turístic quan s'ofereix en combinació amb qualsevol dels següents i implica l'obligació de disposar de l'habilitació d'establiment d'allotjament turístic:
 - a) Cambres de bany i serveis higiènics amb els elements necessaris per a la seva immediata utilització, amb reposició i neteja incloses en el preu.
 - b) Servei de neteja periòdica inclosa en el preu, de les unitats d'allotjament i/o instal·lacions comunes mentre hi són allotjats els hostes. Aquest servei s'exceptua dels albergs mòbils, semimòbils i fixos en els establiments de càmping.
 - c) Canvi de roba de llit i bany inclòs en el preu.
 - d) Servei de menjador en el propi establiment.
 - e) Servei de bugaderia.
 - f) Servei d'habitacions.
 - g) Servei de recepció, seguretat i/o vigilància les 24 hores.

3. L'obligatorietat de la prestació dels serveis turístics ve exigida en funció de la tipologia de l'allotjament i la seva categoria, sens perjudici que uns vagin inclosos en el preu de l'establiment i altres es puguin pagar a banda.

Article 5

Inici de l'activitat

1. Els establiments d'allotjament turístic inicien llur activitat de conformitat amb els règims d'intervenció administrativa establerts en les normatives municipals i normatives sectorials que els hi sigui d'aplicació i s'inscriuen a l'RTC, d'acord amb el seu grup, modalitat, categoria i, en el seu cas, especialitat.

2. Als efectes d'inscriure l'establiment a l'RTC, i sens perjudici de l'exigida en el Títol II d'aquest decret en les modalitats d'establiment d'allotjament específiques, cal presentar la documentació següent:

a) Declaració responsable de compliment de la normativa turística, amb el següent contingut:

I. Les dades referides a la persona titular, que disposa de la documentació legal que l'acredita com a tal i com a persona propietària de l'immoble, arrendatària o qualsevol altre títol que acrediti la seva disponibilitat per a ser destinat a allotjament turístic.

II. Les dades referides a l'establiment pel que fa a ubicació, tipus d'allotjament, capacitat i autoclassificació en grup, modalitat, categoria i/o especialitat, en el seu cas.

b) Projecte tècnic de l'establiment. Els projectes poden presentar-se en suport digital o bé mitjançant la declaració de la referència identificativa del projecte quan sigui possible obtenir-lo per mitjans telemàtics.

Els projectes tècnics han de permetre acreditar el compliment dels requisits tècnics exigits per a cada grup, modalitat, categoria i especialitat, en el seu cas, d'establiment d'allotjament i s'ha d'annexar la llista d'unitats d'allotjament o acampada, amb indicació del número o indicatiu que les identifica, superfície, serveis que contenen i nombre màxim de places.

En establiments de turisme rural el projecte tècnic pot ser substituït per la presentació de plànols o croquis i fotografies, cas que l'Ajuntament no l'exigeixi per a la seva habilitació.

3. Els models de declaracions responsables segons grup, modalitat, categoria i, en el seu cas, especialitat d'establiment d'allotjament turístic, consten a la seu electrònica de la Generalitat, dins l'àmbit de Turisme i de l'Oficina de Gestió Empresarial, així com el contingut orientatiu dels projectes segons grup i modalitat d'establiment d'allotjament turístic.

4. La documentació necessària per a la inscripció a l'RTC de l'activitat d'establiment d'allotjament turístic s'ha de presentar preferentment per via electrònica. No obstant, en funció de l'aplicabilitat dels processos d'administració electrònica, el titular de l'establiment d'allotjament turístic pot presentar, presencialment, l'esmentada documentació davant l'ajuntament o davant l'Oficina de Gestió Empresarial (OGE).

5. L'OGE és l'organisme competent per la inscripció de l'establiment a l'RTC. L'OGE comunica la inscripció a la persona interessada i a l'ajuntament corresponent, sens

perjudici de la posterior verificació tècnica de la Direcció general de Turisme conforme el projecte i l'establiment s'adeqüen a normativa turística.

6. Pel supòsit que s'hagi presentat la documentació davant l'ajuntament, aquest l'ha de traslladar a l'Oficina de Gestió Empresarial de la Generalitat de Catalunya, en el termini màxim de deu dies. Un cop rebuda la documentació, l'OGE inscriurà d'ofici l'establiment d'allotjament turístic a l'RTC.

7. La inscripció de l'establiment d'allotjament turístic a l'RTC té efectes des de la data d'inici d'activitat, d'acord amb el que estableix l'apartat primer del present article.

8. Pel supòsit que la verificació tècnica de l'establiment, sigui contradictòria amb el projecte i/o les dades declarades responsablement, la Direcció general ajustarà, prèvia audiència a la persona interessada, les dades inscrites a la realitat verificada, sens perjudici de les actuacions que en matèria sancionadora correspongui impulsar. Pel supòsit que la contradicció afecti les condicions legalment exigides per al funcionament de l'activitat, la Direcció general de Turisme deixarà sense efecte la inscripció de l'establiment d'allotjament turístic a l'RTC i ordenarà el cessament de l'activitat, en el seu cas. La baixa de l'RTC serà comunicada a la persona interessada i a l'ajuntament corresponent, als efectes oportuns

9. Les variacions de les dades declarades responsablement, així com les noves característiques tècniques de l'establiment, han de ser comunicades pel seu titular a l'Oficina de Gestió Empresarial, als efectes de les rectificacions de les dades en el Registre de Turisme de Catalunya. Sens perjudici d'això, els ajuntaments comuniquen a l'OGE, a efectes de la seva inscripció d'ofici al RTC, les altes i baixes de l'activitat dels establiments d'allotjament turístic, així com de les modificacions i canvis en les dades de l'activitat d'allotjament turístic que els hi siguin comunicades, al seu torn, pel titular de l'establiment. En aquest darrer supòsit, el titular de l'activitat no està obligat a comunicar els canvis novament davant de l'OGE.

Article 6

Sol·licitud d'informe previ d'adequació del projecte tècnic a la normativa turística

1. La persona promotora d'una activitat d'allotjament turístic pot sol·licitar de la Direcció General de Turisme informe d'adequació del projecte tècnic a la normativa turística del seu establiment amb caràcter previ a l'inici de qualsevol tràmit d'habilitació administrativa.

En cas de rebre una sol·licitud d'informe previ per part de la persona promotora, la Direcció General de Turisme ha de trametre còpia de l'informe emès a l'ajuntament o organisme corresponent, per tal que l'incorpori a l'expedient d'habilitació, en el seu cas.

2. El contingut de l'informe obliga tant a la persona titular com a l'ajuntament o l'òrgan competent el qual no pot habilitar l'activitat contra les prescripcions del mateix. En el seu cas, el projecte tècnic d'habilitació s'ha d'ajustar a les prescripcions contingudes en l'informe previ.

3. L'informe té una validesa de 6 mesos. Dins aquest termini, l'habilitació de l'inici d'activitat i la inscripció de l'establiment en l'RTC prendran en consideració la normativa turística vigent en el moment de l'emissió de l'informe.

Article 7

Informe preceptiu de planejament urbanístic

De conformitat amb l'article 83.5 del Text refós de la Llei d'urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol, i l'article 12 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, en el supòsit de formulació i tramitació d'instruments de planejament urbanístic que prevegin la nova implantació o ampliació d'establiments d'allotjament turístic, els ajuntaments han de sol·licitar l'emissió d'informe, amb caràcter preceptiu, a la Direcció General de Turisme.

Transcorregut el termini d'un mes sense que s'hagi donat resposta s'entendrà que l'informe és favorable a la proposta.

Article 8

Control administratiu de l'activitat

1. Les persones titulars dels establiments han de tenir cura del correcte estat de conservació i neteja dels seus locals, instal·lacions, mobiliari i estris així com de la qualitat dels serveis que ofereixin i que han prestar-se en tot moment d'acord amb la categoria que tinguin atorgada.

2. L'incompliment del que s'estableix a l'apartat anterior pot donar lloc, prèvia incoació de l'expedient administratiu corresponent, a la revisió d'ofici per la Direcció General de Turisme de la categoria atorgada, sens perjudici de les infraccions que puguin ser imputades.

3. El procés de revisió de la classificació de l'establiment pot substanciar-se en paral·lel i amb independència del procediment sancionador.

4. La Direcció General de Turisme ha de comunicar a l'ajuntament del municipi on s'ubiqui l'establiment o organisme competent la revisió de la classificació, als efectes de la preceptiva modificació del títol habilitant.

Article 9

Sistema voluntari de categorització.

La classificació establerta en el present Decret per als establiments d'allotjament turístic, és compatible i independent dels sistemes voluntaris de categorització i qualitat turística i/o ambiental.

Article 10

Inspecció i disciplina administrativa

1. D'acord amb allò previst en els articles 77 a 83 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, l'administració turística de la Generalitat de Catalunya vetlla pel compliment de la normativa de les empreses, establiments i activitats definides com a turístiques i regulades com a tals, així com per assegurar la protecció dels drets de les persones usuàries de serveis turístics i el desenvolupament de l'activitat turística en un marc de competència lleial.

2. L'administració turística de la Generalitat ha de cooperar i col·laborar en matèria d'inspecció i control dels establiments d'allotjament turístic amb les administracions

locals i, si escau, amb l'organisme de l'Administració de la generalitat competent en matèria de consum.

3. En el supòsit que un establiment d'allotjament turístic desenvolupi una activitat d'allotjament turístic sense disposar de la preceptiva habilitació administrativa, l'administració turística de la Generalitat de Catalunya pot acordar la suspensió o cessament de l'activitat. La suspensió o cessament de l'activitat turística requereix la incoació per la Direcció General de Turisme del corresponent expedient de restitució de la legalitat infringida i pot ésser impulsat amb independència de les sancions administratives que puguin correspondre.

4. Si un establiment d'allotjament turístic desenvolupa llur activitat sense atendre els requisits legalment establerts per la normativa turística, l'Administració turística de la Generalitat de Catalunya, de conformitat amb l'article 97 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, pot acordar-ne la suspensió del funcionament de l'establiment, amb independència, en el seu cas, de les sancions administratives que se'n puguin derivar.

5. La intervenció de l'Administració turística de la Generalitat en compliment de la legalitat infringida és sens perjudici del legítim exercici pels ens locals de llurs competències en matèria d'activitats.

Article 11

Dret d'accés i permanència

Els establiments d'allotjament turístic tenen la consideració d'establiments oberts al públic i són de lliure utilització per qualsevol persona d'acord amb les condicions establertes a la normativa vigent, a les normes de règim Interior, si existeixen, i, en tot cas, les regles de la bona convivència i d'higiene.

Les persones titulars dels establiments poden expulsar del seu establiment persones que incompleixin les regles de la bona convivència i de la higiene, així com aquelles persones que pretenguin entrar o romandre en l'establiment amb finalitat diferent a la pròpia de l'allotjament.

El dret de les persones usuàries a l'accés als establiments d'allotjament turístic es regeix pel que disposa l'article 37 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

Pel supòsit que existeixin, les normes de règim interior dels establiments d'ús turístic han d'estar a disposició immediata de les persones usuàries que les sol·licitin. Les normes de règim interior han d'estar redactades, com a mínim, en els següents idiomes: català, castellà, alemany, anglès i francès.

Article 12

Barreres arquitectòniques

Els establiments d'allotjament turístic han de donar compliment a la normativa vigent sobre supressió de barreres arquitectòniques. Les administracions han de vetllar pel compliment d'aquesta normativa en el marc de les seves respectives competències.

Article 13

Contracte turístic d'allotjament

S'entén per contracte turístic d'allotjament aquell mitjançant el qual la persona titular de l'establiment s'obliga a proporcionar allotjament a la persona usuària, amb o sense altres serveis complementaris. Aquest contracte es pot celebrar tant presencialment com a distància. Tant si se celebra d'una o altra manera els drets i deures de les parts es regulen en els articles següents.

Article 14 Usuaris turístics

Les persones usuàries, com a consumidores específiques de productes i serveis turístics, tenen regulats els seus deures i la defensa dels seus drets per la normativa específica turística d'acord amb l'article 171 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, i els articles 29, 30 i 78.c de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, sens perjudici de la normativa general de protecció i defensa de les persones consumidores i usuàries.

Capítol II Condicions de contractació

Secció 1a Serveis, preus i facturació

Article 15 Atenció i horaris d'obertura

Els establiments d'allotjament turístic han de disposar d'un servei d'atenció permanent als hostes i hostesses les 24 hores, ja sigui amb personal o bé amb mitjans tecnològics substitutius, i han de restar oberts per als seus usuaris les 24 hores del dia.

En els establiments d'allotjament turístic ha d'existir un servei de recepció amb les característiques i horaris que s'especifiquen per a cada modalitat.

Els horaris i condicions de prestació del servei previst en aquest precepte han d'ésser visibles i fàcilment copsables per les persones usuàries dels establiments d'allotjament turístic al lloc on es trobi ubicat el servei de recepció de l'establiment.

Article 16 Publicitat d'establiments i de serveis

1. A fi de garantir-ne la publicitat oportuna, el departament competent en matèria de turisme edita anualment una guia dels establiments d'allotjament turístic inscrits en l'RTC i dels serveis que ofereixen.

2. La publicitat, per qualsevol mitjà de comunicació, que efectuïn els establiments d'allotjament turístic dels serveis que ofereixen, de la seva ubicació i distància als mitjans de transport públic, i totes i cadascuna de les característiques pròpies de l'establiment s'han d'ajustar, en qualsevol cas, a la realitat i no poden incloure, en cap cas, a error o confusió a les persones usuàries. A aquests efectes i cas d'existir condicions especials d'utilització o gaudi de l'establiment d'ús turístic, com ara, per a menors d'edat, per a persones amb discapacitat o per a la possibilitat d'accés amb animals domèstics, s'han de fer constar les condicions corresponents que estableixi

cada establiment. En el cas dels menors d'edat, cal fer constar l'edat límit als efectes de condicions especials de contractació.

3. Els establiments d'allotjament turístic han d'indicar, en la seva publicitat, el nom, grup, categoria i/o especialitat en què es classifiquen, així com tots els serveis propis de la categoria que no estiguin inclosos en el preu de la unitat d'allotjament.

Article 17

Llits complementaris

La instal·lació d'un llit complementari només es pot fer en habitacions dobles per a establiments hotelers i en habitacions dobles i triples en establiments de turisme rural, sempre a petició de la persona usuària.

Article 18

Servei de menjador

1. S'entén per menjador aquell espai propi de l'establiment destinat a oferir el servei de pensió alimentària a llurs hostes i hostesses. Independentment del menjador, l'establiment també pot disposar de bar i restaurant, que es regeixen per llur normativa.

2. L'establiment ha de publicitar el contingut i el preu de la pensió alimentària.

3. La prestació del servei de menjador ha de tenir lloc dins l'horari assenyalat per la direcció de l'establiment, que en tot cas ha de constar d'un període mínim de dues hores d'acceptació ininterrompuda de clients i clientes per a cadascun dels àpats. Aquest període ha de ser ampliat per evitar aglomeracions, quan la capacitat del menjador sigui desproporcionada en relació amb la capacitat de l'establiment.

4. La presentació, la composició i la qualitat dels menjars han d'estar d'acord amb la categoria de l'establiment.

Article 19

Full de notificació de preus

1. S'ha de lliurar a la persona usuària, abans de la seva admissió, la informació dels preus que corresponen als serveis que ha pactat inicialment, mitjançant qualsevol suport, on ha de constar, com a mínim en català:

- a) Nom, grup i categoria de l'establiment.
- b) Número o identificació de la unitat d'allotjament.
- c) Preu de la unitat d'allotjament i dels diferents serveis pactats.
- d) Data d'entrada i de sortida.
- e) Nombre màxim de persones que admet la unitat d'allotjament.
- f) Petició de llit complementari, en el seu cas.
- g) Preu dels serveis inclosos en el servei d'allotjament i els no inclosos.

2. El suport de què es tracti, legalment vàlid, té valor de prova a efectes administratius, i ha de ser conservat per l'establiment d'allotjament turístic a disposició dels inspectors i inspectores de turisme durant el termini de sis mesos.

3. No és necessari lliurar el full a què fa referència el present article quan la persona usuària hagi contractat la unitat d'allotjament per mitjà d'un agent de viatges o empresa d'intermediació, amb confirmació escrita.

4. El preu de les unitats d'allotjament es compta per dies o jornades.

Article 20

Requisits de les factures

La factura ha de contenir les dades següents:

- a) la identificació de la persona titular de l'establiment.
- b) la identificació de l'establiment.
- c) la identificació de la persona usuària.
- d) la unitat d'allotjament utilitzada.
- e) el nombre de persones allotjades.
- f) la data d'entrada i de sortida, desglossada per dies.
- g) el preu global de la pernoctació o jornada, amb desglossament dels serveis prestats no inclosos en el total.

Article 21

Fulls oficials de reclamació/denúncia

Tots els establiments d'allotjament turístic estan obligats a disposar de fulls oficials de reclamació/denúncia a disposició immediata de les persones usuàries que els hi ho sol·licitin.

També han d'exhibir en un lloc ben visible i fàcilment copsable per a les persones usuàries un cartell on s'anunciï la disponibilitat dels fulls oficials de reclamació/denúncia en el qual cal indicar-hi el número de telèfon de consulta a les persones consumidores que l'Administració de la Generalitat de Catalunya preveu a l'efecte.

Secció 2a

Reserves

Article 22

Contestació a les peticions de reserva

Si l'establiment no dona resposta, en el termini màxim de 24 hores, a les peticions de reserva efectuades pels clients o clientes, s'entén que la reserva no ha estat acceptada. De totes maneres, l'establiment ha d'informar, al més aviat possible, de forma fefaent, a la persona o persones usuàries que havien sol·licitat la reserva de la no acceptació de la reserva i de les causes de la seva no acceptació.

Article 23

Objecte de la reserva

Quan les persones clientes hagin obtingut confirmació de reserva d'unitats d'allotjament concretes, amb l'especificació del número o ubicació, les persones titulars dels establiments han de posar-les a la seva disposició en la data convinguda.

Si la reserva fos per unitats d'allotjament indeterminades, s'han de posar a disposició de les persones clientes aquelles que reuneixen les característiques pactades.

Article 24

Paga i senyal per part de les persones usuàries

Les persones titulars dels establiments d'allotjament poden exigir a les persones usuàries que efectuïn una reserva, un avançament del preu que s'entén a compte de l'import resultant dels serveis prestats.

Quan la reserva s'efectuï per a grups, entenent per grup a partir de 20 o més persones, l'avançament del preu serà el que pactin les parts interessades. En tot cas el pacte esmentat haurà d'estipular les indemnitzacions a què, com a màxim, tindrà dret l'establiment en el supòsit d'anul·lació de reserves o en el supòsit de què el grup finalitzi la seva estada abans del període acordat.

Article 25

Cancel·lació de la reserva

1. La cancel·lació efectuada per la persona usuària dintre dels 10 dies anteriors a la data d'arribada pot donar lloc a les següents penalitzacions:

- a) Reserva per 2 o menys dies, el 50% del preu total d'estada.
- b) Reserva per més de 2 dies i fins a 7 dies, el 35% del preu total d'estada.
- c) Reserva per més de 7 dies, el 25% del preu total d'estada.

2. La persona usuària té dret a cancel·lar la reserva confirmada, sense cap penalització, sempre que es faci abans dels 10 dies anteriors a la data d'arribada, llevat pacte en contrari.

3. L'establiment d'allotjament turístic està obligat a informar a la persona usuària, abans de la formalització del contracte, sobre la normativa de cancel·lació.

Article 26

Rescabament per renúncia de l'estada.

Quan el client o clienta d'un establiment d'allotjament abandoni la unitat reservada abans de la data fins la qual la tenia reservada, la persona titular de l'establiment podrà demanar fins a l'equivalent al 50% del preu total dels serveis que restin per utilitzar, llevat de pacte específic entre les parts.

La persona titular de l'establiment d'allotjament turístic està obligada a informar a la persona o persones usuàries, abans de la realització del contracte, sobre la normativa aplicable en cas de renúncia de l'estada.

Article 27

Manteniment de la reserva

Quan l'establiment hagi confirmat la reserva sense l'exigència de cap paga i senyal, està obligat a mantenir-la fins a l'hora concertada amb la persona usuària, i en cas de no haver-ho fet, fins a les 20 hores del dia assenyalat.

Si el client o clienta ha abonat la paga i senyal, l'establiment resta obligat a mantenir la reserva efectuada sense cap límit horari pel nombre de dies que cobreixi aquesta, llevat pacte en contrari.

Quan la reserva s'hagi realitzat mitjançant eines de pagament electrònic la paga i senyal s'ha d'exigir, en el seu cas, dins les 24 hores següents a la formalització de la reserva. Transcorregut aquest termini s'entén confirmada la reserva sense avançament de part del preu.

Secció 3a

Identificació de les persones usuàries, gaudi de l'estada i desallotjament

Article 28

Identificació de les persones usuàries

La persona usuària ha d'acreditar la seva identitat en el moment d'efectuar l'entrada a l'establiment per mitjà de l'exhibició d'un document que acrediti suficientment la seva identitat. Aquest document s'ha de retornar immediatament a la persona usuària.

L'establiment ha de portar el registre dels usuaris allotjats i ha de remetre a la Direcció General de la Policia la informació relativa a l'estada de les persones que s'hi allotgen, d'acord amb la normativa de seguretat ciutadana aplicable a tots els establiments que faciliten mitjançant preu allotjament a les persones.

Article 29

Gaudi de les unitats d'allotjament

1. L'entrada a la unitat d'allotjament es fixa entre les 12 i les 16 hores. Cada establiment ha de fixar l'hora d'entrada dins aquest marge. L'establiment ha d'informar les persones usuàries de l'horari d'entrada i de sortida quan hi arribin.

La persona allotjada ha d'abandonar la unitat que ocupa abans de les dotze del migdia. En el cas de grups de 20 o més persones l'establiment pot fixar que l'hora de sortida sigui a partir de les 10 del matí. Si no abandonen les unitats d'allotjament al termini de l'hora corresponent, l'establiment pot sol·licitar l'ajut de les forces d'ordre públic per al seu desallotjament.

2. El gaudi de l'allotjament i d'altres serveis dura el termini convingut entre la persona titular de l'establiment i la persona usuària o la seva representant. Qualsevol ampliació o reducció del termini prèviament pactat, està supeditada al mutu acord entre la persona titular de l'establiment i la persona usuària.

3. Pel supòsit que hagi finalitzat el període d'allotjament pactat, que la factura no sigui abonada o que la persona hagi estat desallotjada, la persona titular de l'establiment pot disposar de la unitat d'allotjament.

Article 30

Desallotjament

1. En els supòsits d'abandonament de pertinences i/o expulsió de l'establiment, ja sigui per les causes previstes a l'article 12 o altres, les persones titulars del mateix poden retirar de la unitat d'allotjament les pertinences de la persona usuària que s'hi trobin,

una vegada fet l'inventari i signat per dos testimonis. Transcorregut un mes d'ençà que s'hagi notificat fefaentment a l'adreça facilitada per la persona usuària, l'establiment pot disposar lliurement de les pertinences.

2. En establiments de càmpings, els elements d'acampada i albergs mòbils poden ésser retirats a un nou emplaçament dins del càmping fora de la zona d'acampada sense necessitat de garantir les condicions de seguretat pròpies de l'establiment.

3. La retirada de les pertinences per part de llurs persones propietàries comporta l'abonament del preu establert en aquests supòsits per l'establiment i en el seu defecte el preu diari segons tarifes de preus vigents així com les despeses de trasllat ocasionades.

Títol II

Disposicions específiques per modalitats d'establiments d'allotjament turístic

Capítol 1

Establiments hotelers

Article 31

Definicions

D'acord amb el que disposen els articles 38 i 40 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, s'entén per:

Habitació: Unitat d'allotjament integrada en un edifici hoteler dotada del mobiliari i instal·lacions necessàries per a pernoctar i servei de bany.

Apartament: Unitat d'allotjament integrada en un edifici hoteler composta com a mínim d'una habitació, una cambra de bany i dotada del mobiliari i instal·lacions necessàries per a la conservació, elaboració i consum d'aliments.

Estudi: Unitat d'allotjament integrada en un establiment hoteler composta per una sala conjunta d'estar-menjador-dormitori, un servei de bany i una cuina (incorporada o no a la sala).

Junior suite: habitació doble amb bany i saló.

Suite: És el conjunt de dues o més habitacions dobles, amb els seus corresponents banys i un saló en comú.

Article 32

Classificació

Els establiments hotelers, atenint-se a llurs característiques bàsiques, es classifiquen en dos grups:

- a) Grup d'hotels
- b) Grup d'hostals o pensions

Els establiments del grup d'hotels es classifiquen en les modalitats següents:

- a) Hotels

- b) Hotels-apartament o Apart-hotels
- c) Balnearis

La modalitat "hotels" pot disposar d'un màxim d'un 40% d'unitats d'allotjament que siguin apartaments o estudis, sense que sigui considerada sempre que formi part de la mateixa unitat d'explotació i estiguin situats en el mateix immoble o bé en un immoble d'ús exclusiu.

La modalitat "balneari" són aquells establiments hotelers que disposen d'aigües minero-medicinals declarades d'utilitat pública pel departament competent i autorització sanitària. Els requisits mínims per la classificació dels balnearis són els definits per a la modalitat "hotel".

Article 33 Identificació

Els establiments del "Grup hotels" s'identifiquen amb les lletres H (Hotel), HA (Hotel-Apartaments). Els balnearis s'identifiquen amb la lletra H i amb un símbol propi complementari.

Els Hotels i Hotel-Apartaments es classifiquen en set categories, que són identificades per estrelles daurades (una estrella o bàsic, dues estrelles, tres estrelles, quatre estrelles, quatre estrelles superior, cinc estrelles i "GL" o Gran Luxe).

Els establiments del "Grup hostals o pensions" es classifiquen en una categoria única identificada per una P o una HS.

Les característiques tècniques dels elements identificatius de la categoria, modalitat i especialitat d'establiment hotelier estan publicades al web del departament competent en matèria de turisme.

Article 34 Especialitats

D'acord amb l'article 42.2 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, es defineixen les especialitats d'hostatgeria i de turisme familiar.

L'especialitat d'hostatgeria correspon a aquell establiment hotelier que forma part d'un conjunt amb una església, capella o santuari, amb culte obert al públic, de renom popular a Catalunya.

L'especialitat de turisme familiar correspon a aquell establiment hotelier que, ubicat en un municipi reconegut pel Departament competent en matèria de Turisme com a destinació especialitzada en l'acolliment turístic de famílies, compleixi amb els requisits tècnics exigits concretament per a aquesta tipologia d'establiments d'allotjament turístic segons els paràmetres definits en el "Manual d'avaluació de la Destinació de Turisme Familiar", publicat al web del Departament competent en matèria de Turisme, als efectes oportuns.

Article 35 Requisits tècnics mínims

La determinació de la categoria dels establiments es fa en virtut del que es disposa en aquest Decret en relació amb els requisits tècnics mínims de classificació.

Els requisits tècnics mínims consten a l'annex I. Els establiments de la modalitat "balnearis" han de complir els requisits tècnics especificats en aquest annex per la modalitat hotel o hotel-apartament, en el seu cas.

Article 36

Barems de qualitat

Els establiments poden augmentar la seva categoria a la immediata superior d'acord amb el procediment previst a l'annex II, sobre barems de qualitat.

Capítol II

Establiments de càmping

Article 37

Definició

Als efectes del que estableix l'article 46 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, s'entén per:

Albergs mòbils: tendes de campanya, caravanes, autocaravanes o qualsevol enginy que pugui ser remolcat per un vehicle de turisme.

Albergs semimòbils: "mòbil-homes" o qualsevol altre tipus d'alberg amb rodes que precisi d'un transport especial per circular per carretera.

Albergs fixos: bungalows i altres instal·lacions similars.

Article 38

Unitats d'acampada

Tota la superfície destinada a acampar ha d'estar dividida en unitats d'acampada que és espai de terreny destinat a la ubicació d'un vehicle i d'un alberg mòbil, semimòbil o fix. Cada unitat ha de tenir convenientment senyalitzats els seus límits i el número que li correspon.

Els establiments poden disposar d'unitats d'acampada que tinguin previst l'aparcament de vehicles en un lloc diferent al de la ubicació de l'alberg. En aquest cas, a la superfície que li correspongui a la unitat d'acampada, segons la categoria del càmping, se li poden descomptar 15 metres quadrats, i el lloc destinat a aparcament ha de portar el número de la unitat a què correspongui.

Es pot acceptar l'existència de zones d'acampada, dins els càmpings, en substitució d'algunes unitats en aquells establiments en què la topografia o la vegetació dificultin la divisió homogènia de les unitats d'acampada. Aquestes zones han d'estar senyalitzades amb lletres, marcats els seus límits, i s'ha de fer constar el nombre d'albergs mòbils que poden instal·lar-s'hi d'acord amb els metres quadrats exigits per unitat, segons la categoria del càmping.

Article 39

Albergs fixos i semimòbils

Els càmpings poden instal·lar d'albergs fixos i semimòbils, sempre explotats per la persona titular del càmping, amb un màxim de 6 places cadascun. Aquests albergs han d'estar situats cadascun dins d'una unitat d'acampada.

El nombre d'unitats d'acampada destinades a albergs fixos o semimòbils no pot ultrapassar el 50% del total. En cap cas els albergs fixos poden ultrapassar el 40 % del total d'unitats d'acampada.

Els albergs fixos i semimòbils no poden ocupar més del 50% de la unitat d'acampada.

El planejament urbanístic pot determinar la quantia i distribució del nombre d'unitats d'acampada per a d'albergs fixos o semimòbils, de manera que respecti la naturalesa rústica dels terrenys i minimitzi l'impacte que provoca la seva implantació, tant en relació amb l'espai que ocupen, com amb el volum, materials i cromatisme que puguin presentar.

Article 40

Plans d'emergència

Els càmpings existents o de nova implantació que es puguin veure afectats per restriccions o condicions d'ocupació per aplicació de la normativa sectorial en matèria d'inundabilitat o prevenció d'incendis, especialment la derivada de la transposició de la Directiva 2007/60/CE relativa a l'avaluació i gestió dels riscos d'inundació, poden proposar plans d'emergència específics a aquest efecte a l'òrgan competent de la Generalitat de Catalunya en matèria d'emergències i protecció civil.

Els plans s'han de confeccionar d'acord amb les indicacions dels òrgans competents en matèria d'Emergències i Protecció Civil, en el seu cas. Un cop aprovats, els plans han de disposar les mesures adients que permetin a l'establiment concret l'exercici de l'activitat amb les adequades garanties de seguretat.

Article 41

Accessos

Sens perjudici del que puguin exigir altres normatives sectorials en aquest àmbit, l'entrada al càmping ha d'estar, sempre i en tot cas, degudament pavimentada i ha de tenir una amplada mínima de 5 metres, o de 3 metres si hi ha un únic sentit de circulació.

Tots els establiments han de disposar de vials interiors suficients en nombre, longitud i amplada per permetre la circulació d'equips mòbils d'extinció d'incendis, així com una ràpida evacuació en cas d'emergència i la circulació de qualsevol element propi de l'activitat del càmping. L'amplada dels vials principals no pot ser inferior a 3 metres quan es tracti de vials d'una direcció i a 5 metres quan es tracti de vials de dues direccions, sens perjudici dels vials per vianants que es cregui convenient disposar en funció dels serveis i de la morfologia del terreny.

Article 42

Il·luminació

Els accessos, els vials i les instal·lacions d'ús generals i obligatòries han d'estar degudament il·luminades. A partir de les 23 hores s'ha de reduir la il·luminació i s'ha de mantenir, solament, a la zona d'accés, sanitaris i als vials interiors, al mínim que permeti la circulació de vianants.

Article 43

Tancament dels límits

El càmping ha d'estar degudament tancat en tot el seu perímetre. Es pot utilitzar qualsevol tipus de material que doni garanties de resistència, eviti les intrusions externes i s'integri en el paisatge. La tanca, respectant en tot cas la normativa municipal al respecte, ha de tenir una alçada mínima d'1,50 metres i cas de ser d'estructura buida els buits han de portar una reixeta que impedeixi l'accés de persones i animals. En establiments ubicats en espais d'interès natural les característiques de la tanca han d'atendre els requeriments derivats de la normativa ambiental.

Article 44

Senyalització

1. Les senyalitzacions que els càmpings instal·lin a les carreteres i camins propers a les seves instal·lacions han de ser les normalitzades i d'acord amb l'administració competent en la matèria.

2. Els vials interiors dels càmpings han de tenir els senyals reglamentaris de "velocitat màxima 10 km/h", "prohibida la circulació de vehicles en les hores de silenci" que reglamentàriament determini el càmping. Així mateix, els càmpings han d'instal·lar els senyals corresponents a la direcció dels diferents serveis i instal·lacions.

Article 45

Serveis higiènics

Els establiments de càmping han de disposar dels blocs de serveis higiènics necessaris, de manera que cap unitat d'acampada del càmping no quedi més lluny de 250 metres d'un bloc de serveis.

Els dels homes han de ser totalment independents dels de les dones i dintre de cada bloc, els serveis d'evacuatoris han d'estar separats dels de les dutxes i els lavabos a menys que es tracti d'unitats compactes, que en tot cas s'han de trobar dins el bloc de serveis.

Les instal·lacions dels serveis higiènics han de permetre una ventilació molt àmplia. El terra i les parets, fins a una alçada mínima de d'1,80 metres, s'han de revestir amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat.

Article 46

Farmaciola de primers auxilis

Els càmpings han de disposar de farmaciola de primers auxilis per als usuaris, que ha d'estar situada en un lloc visible i degudament senyalitzada, i ha de disposar dels materials suficients per poder atendre els casos més corrents.

Article 47

Capacitat d'allotjament

A efectes del càlcul de la capacitat d'allotjament d'un càmping en places s'ha de multiplicar per 3 el nombre total d'unitats d'acampada.

Article 48

Establiments de restauració

Els establiments de restauració instal·lats a l'interior dels càmpings es regeixen per llur normativa.

Article 49

Categories

Els càmpings es classifiquen d'acord amb les seves edificacions, instal·lacions i serveis en les categories de "luxe ****", "primera ***", "segona **" i "tercera **", i els seus corresponents distintius "L" "1a", "2a" o "3a", estan publicats al web del departament competent en matèria de turisme. Aquest indicatiu s'ha de trobar situat de manera molt visible a l'accés del càmping i a l'entrada de la Recepció.

Article 50

Categoria de luxe

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, serveis i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 90 metres quadrats. A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o client sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, el client o clienta ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

També poden disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 40 metres quadrats, amb una capacitat màxima de dues persones provistes de tenda de tipus canadenc sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitat d'acampada no pot ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.

2. Recepció amb suficient espai destinat al públic, independitzada de qualsevol altra instal·lació.

3. Establiment de restauració.

4. Sala de reunió amb TV.

5. Sala amb jocs de taula.

6. Sala de cures i de primers auxilis.

7. Supermercat o espai destinat a la venda de queviures. No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping existeix aquesta oferta.

8. Serveis higiènics que han de tenir el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada mínima de 2,20 metres. Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.
9. Lavabos, un per cada 6 unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre ells de 50 cm. I dotats amb aigua calenta contínuament.
10. Dutes en cabines individuals de superfície mínima d'1,50 metres quadrats, una per cada 10 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament. Hi ha d'haver un parament de separació entre el plat de la dutxa i el lloc de penjar la roba.
11. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada 7 unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. Els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.
12. Accessoris: miralls a sobre de tots els lavabos, prestatges als lavabos i dutxes, tovalloles als lavabos i penjadors als lavabos, dutxes i evacuatoris.
13. Endolls al costat de tots els lavabos.
14. Un safareig per cada 20 unitats d'acampada amb una separació mínima entre ells de 50 cm. tots dotats amb aigua calenta contínuament i prestatges per deixar la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores aquestes poden ser de pagament i cadascuna d'elles pot substituir 4 safarejos.
15. Aigüeres, una per cada 20 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil amb prestatges per deixar els plats i altres estris.
16. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 35 metres d'una d'elles. Han d'estar pavimentades en un radi de 2 metres i dotades del corresponent desguàs.
17. Endolls amb caixa de protecció a cadascuna de les unitats d'acampada.
18. Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 50% de la zona destinada a acampada.
19. Parc infantil, amb aparells i instal·lacions i esplai amb una superfície proporcional a la capacitat del càmping.
20. Piscines, una per a infants i una altra per a persones adultes, que reuneixin les condicions pròpies de les piscines públiques, amb mobiliari necessari per al seu gaudi.
21. Pista de tennis de dimensions reglamentàries. Es pot dispensar la seva existència sempre que vingui compensada per un altre tipus d'instal·lació per a l'esplai (minigolf, bàsquet, etc.).
22. Servei telefònic suficient.
23. Servei de bugaderia i planxa.
24. Servei de rentat de cotxes.

25. Servei de seguretat diürna i vigilància nocturna.
26. Servei de caixa forta.
27. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
28. Servei de premsa i internet.
29. Recepcionistes per atendre ininterrompudament els clients des de les 8 hores fins a les 23 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.
30. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.
31. Guardes durant les 24 hores en nombre suficient.
32. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que els identifiqui davant les persones usuàries.

Article 51 Categoria primera

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, servei i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 70 metres quadrats. A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o client sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, el client ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

També poden disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 25 metres quadrats, amb una capacitat màxima de dues persones provistes de tenda de tipus canadenc sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitat d'acampada no pot ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.

2. Recepció amb suficient espai destinat al públic.
3. Establiment de restauració.
4. Disponibilitat de jocs de taula.
5. Sala de cures.
6. Supermercat o espai destinat a la venda de queviures. No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping existeix aquesta oferta.
7. Serveis higiènics que han de tenir el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada mínima de 2,20 metres Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.

8. Lavabos, un per cada 10 unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre ells de 50 cm. I dotats amb aigua calenta contínuament.
9. Dutxes en cabines individuals de superfície mínima d'1,30 metres quadrats, una per cada 14 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament. Hi ha d'haver un parament de separació entre el plat de la dutxa i el lloc de penjar la roba.
10. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada 10 unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. Els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.
11. Accessoris: miralls a sobre de tots els lavabos, prestatges als lavabos i dutxes, tovallolers als lavabos i penjadors als lavabos, dutxes i evacuatoris.
12. Endolls al costat dels lavabos.
13. Un safareig per cada 30 unitats d'acampada amb una separació mínima entre ells de 50 cm. tots dotats amb aigua calenta contínuament i prestatges per deixar la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores aquestes poden ser de pagament i cadascuna d'elles pot substituir 4 safarejos.
14. Aigüeres, una per cada 30 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil amb prestatges per deixar els plats i altres estris.
15. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 50 metres d'una d'elles. Han d'estar pavimentades en un radi de 2 metres i dotades del corresponent desguàs.
16. Endolls amb caixa de protecció a com a mínim en el 35 per cent de les unitats d'acampada.
17. Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 35% de la zona destinada a acampada.
- 18 Parc infantil, amb aparells i instal·lacions i esplai amb una superfície proporcional a la capacitat del càmping.
19. Piscines, una per a infants i una altra per a persones adultes, que reuneixin les condicions pròpies de les piscines públiques, amb mobiliari necessari per al seu gaudi.
- 20 Zona degudament delimitada per a la pràctica de jocs o esports.
21. Servei telefònic suficient.
- 22 Servei de vigilància 24 hores.
23. Servei de caixa forta.
24. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
25. Servei de premsa i internet.

26. Recepcionistes per atendre ininterrompudament els clients des de les 9 hores fins a les 21 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.

27. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.

28. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que els identifiqui davant els usuaris.

Article 52

Categoria segona

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, servei i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 60 metres quadrats. A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o client sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, el client ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.

També poden disposar d'unitats d'acampada d'una superfície mínima de 22 metres quadrats, amb una capacitat màxima de dues persones previstes de tenda de tipus canadenc sense vehicle o amb moto. La quantitat màxima d'aquests tipus d'unitat d'acampada no poden ultrapassar en cap cas el 10% del total d'unitats d'acampada de l'establiment.

2. Recepció amb suficient espai destinat al públic.

3. Establiment de restauració.

4. Espai destinat a la venda de queviures. No és obligatori si a menys d'un quilòmetre del càmping existeix aquesta oferta

5. Serveis higiènics que han de tenir el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada mínima de 2,20 metres. Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.

6. Lavabos, un per cada 14 unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre ells de 50 cm. I dotats amb aigua calenta contínuament.

7. Dutes en cabines individuals de superfície mínima d'1,20 metres quadrats, una per cada 17 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament.

8. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada 12 unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. Els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.

9. Accessoris: miralls a sobre de tots els lavabos, i penjadors als lavabos, dutes i evacuatoris.

10. Endolls al costat dels lavabos en nombre d'un cada 14 unitats d'acampada.
11. Un safareig per cada 45 unitats d'acampada amb una separació mínima entre ells de 50 cm. tots dotats amb aigua calenta contínuament i prestatges per deixar la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores aquestes poden ser de pagament i cadascuna d'elles pot substituir 4 safarejos
12. Aigüeres, una per cada 35 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil
13. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 60 metres d'una d'elles. Han d'estar pavimentades en un radi de 2 metres i dotades del corresponent desguàs.
14. Arbres per fer ombra en una superfície mínima del 25% de la zona destinada a acampada.
15. Servei de vigilància en horari de recepció.
- 16 Servei de caixa forta.
17. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
18. Recepcionistes per atendre ininterrompudament els clients des de les 9 hores fins a les 20 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.
19. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.
20. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que els identifiqui davant els usuaris.

Article 53

Categoria tercera

Aquests establiments han de reunir les següents condicions d'instal·lacions, servei i personal:

1. La superfície mínima d'unitat d'acampada ha de ser de 45 metres quadrats. A cada unitat d'acampada únicament es pot instal·lar un alberg i les pertinences d'una unitat familiar o client sempre que siguin les pròpies del desenvolupament normal de l'activitat de càmping. En cas d'instal·lar-hi més d'un alberg mòbil, el client ha de signar una sol·licitud expressa en aquest sentit a la recepció de l'establiment.
2. Recepció amb suficient espai destinat al públic.
3. Establiment de restauració.
4. Serveis higiènics que han de tenir el terra i les parets revestits amb materials que garanteixin la seva impermeabilitat fins a una alçada mínima de 2,20 metres. Cada bloc destinat a serveis higiènics dels dos sexes ha de disposar d'un espai canviador de nadons.

5. Lavabos, un per cada 17 unitats d'acampada que no disposin de lavabos a l'alberg, amb una separació mínima entre ells de 50 cm. I dotats amb aigua calenta contínuament.
6. Dutes en cabines individuals, una per cada 20 unitats d'acampada que no disposin de dutxa a l'alberg i dotades amb aigua calenta contínuament.
7. Evacuatoris del tipus de tassa, un per cada 14 unitats d'acampada que no disposin d'evacuatori. Els serveis destinats als homes, el 20% dels evacuatoris poden ser del tipus urinari.
8. Accessoris: miralls a sobre de tots els lavabos, i penjadors als lavabos, dutes i evacuatoris.
9. Endolls al costat dels lavabos en nombre d'un cada 20 unitats d'acampada.
10. Un safareig per cada 45 unitats d'acampada amb una separació mínima entre ells de 50 cm. tots dotats amb aigua calenta contínuament i prestatges per deixar la roba. En el supòsit que s'instal·lin rentadores aquestes poden ser de pagament i cadascuna d'elles pot substituir 4 safarejos.
11. Aigüeres, una per cada 35 unitats d'acampada destinades a alberg mòbil.
12. Preses d'aigua potable, distribuïdes de tal forma que cap unitat d'acampada no es trobi a més de 80 metres d'una d'elles. Han d'estar pavimentades en un radi de 2 metres i dotades del corresponent desguàs.
13. Servei de vigilància en horari de recepció.
14. Servei de caixa forta.
15. Servei de recollida i distribució diària de correspondència. Hi ha d'haver una bústia instal·lada a l'interior del càmping i s'ha de poder utilitzar en qualsevol moment.
16. Recepcionistes per atendre ininterrompudament els clients des de les 9 hores fins a les 20 hores, que coneguin, a més del català i castellà, un mínim de dos idiomes estrangers.
17. Personal de neteja suficient d'acord amb l'extensió del càmping i el mecanisme utilitzat.
18. Tot el personal ha de portar el corresponent distintiu que els identifiqui davant els usuaris.

Article 54

Ampliació discontinua

Aquells càmpings que, per motius d'inadequació o incompatibilitat urbanística dels sòls immediatament limítrofs, no puguin ampliar la seva superfície, poden fer-ho amb caràcter discontinu, sempre que la nova implantació respecti les normatives sectorials d'aplicació i les condicions urbanístiques dels terrenys discontinus siguin adequades o compatibles a l'efecte. La nova àrea d'ampliació ha de complir tots els requisits mínims proporcionals a la capacitat de l'àrea ampliada pel que fa a seguretat i blocs sanitaris. L'ampliació discontinua d'un establiment de càmping no constitueix, en cap cas, un nou establiment.

S'admet l'ampliació discontinua en aquells càmpings on es donin restriccions d'ocupació de parts de la seva superfície a causa de l'aplicació de normatives sectorials (costes, carreteres, incendis, zona marítima terrestre, inundacions, etc.)

Les ampliacions han de garantir que la distància entre els límits d'ambdues àrees no pot excedir els 400 metres. En cap cas s'admet que entre els dos espais existeixin carreteres interurbanes, vies de ferrocarril o altres infraestructures de transports, excepte que estiguin salvades per ponts o túnels aptes per a vianants.

Article 55 Recepció

La recepció del càmping constitueix el centre de relació amb els clients a efectes administratius i d'informació. Sens perjudici de les obligacions derivades del compliment dels deures d'informació especificats en el Títol I d'aquest decret, els establiments de càmping han d'exposar de manera ben visible els documents i les dades següents:

- a) Habilitació municipal o altra autorització sectorial, si s'escau.
- b) Dates de funcionament.
- c) Plànol de situació i límits de cada una de les unitats d'acampada així com la numeració corresponent.
- d) Plànol de situació d'extintors.
- e) Plànol de situació dels diferents serveis.
- f) Llista de preus
- g) Llista d'horaris de funcionament dels diferents serveis, prohibició de circulació interior de vehicles, etc.
- j) Rètol amb la següent llegenda: "Esta prohibit que les persones usuàries turístiques siguin propietàries d'albergs fixos o semimòbils en aquest càmping".

Article 56 Obligacions de la persona titular de l'establiment de càmping

La persona titular de l'establiment de càmping està obligada al següent:

- a) Tenir cura del bon funcionament de totes les instal·lacions del càmping i de bon tracte als clients i clientes per part de tot el personal de l'establiment.
- b) Vetllar per la bona convivència entre els clients i fer respectar amb autoritat les normes de règim Interior i el present Decret.
- c) Comunicar a l'autoritat competent qualsevol alteració de l'ordre públic, la comissió de delictes així com els possibles casos de malalties contagioses.
- d) Retirar de l'establiment les pertinences dels clients i clientes abandonades per aquests o fer treure els elements instal·lats pels mateixos clients i clientes quan

consideri que són inadequats per al normal desenvolupament i ús de l'activitat de càmping.

e) Control d'entrades i sortides de campistes, mitjançant el corresponent llibre de registre.

f) Facilitar la informació que demanin les persones clientes tant pel que fa al funcionament del càmping com de tipus turístic.

g) Vigilància del càmping.

Capítol III

Establiments de turisme rural

Article 57

Definició i classificació

Són establiments de turisme rural aquells que defineix l'article 49 de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

Aquests establiments estan situats en el medi rural, dins de nuclis de població de menys de 1000 habitants o bé aïllats (fora de nucli), integrats en edificacions preexistents anteriors a 1950, i respecten la tipologia arquitectònica de la zona. S'admet únicament aquella reconstrucció o rehabilitació que respecti la volumetria original i, en tot cas, en sòl no urbanitzable únicament es poden recuperar edificis o masies incloses prèviament en els preceptius catàlegs locals, d'acord amb l'article 50 i concordants i la disposició transitòria dotzena del Text refós de la Llei d'Urbanisme, aprovat pel Decret legislatiu 1/2005, de 26 de juliol.

No poden ésser considerats en cap cas com establiments de turisme rural aquells ubicats en pisos, considerats com a habitatges independents en un edifici de diverses plantes, en règim de propietat horitzontal.

Els establiments de turisme rural es classifiquen en els dos grups següents:

- a) Cases de pagès o establiments d'agroturisme.
- b) Allotjaments rurals.

Article 58

Cases de pagès o establiments d'agroturisme

Les cases de pagès o establiments d'agroturisme són aquelles en els quals la persona titular, pagès o pagesa professional, obté rendes agràries, ramaderes o forestals, d'acord amb els criteris normatius del departament competent en matèria d'agricultura, ramaderia i explotacions forestals, i on les persones usuàries poden conèixer les tasques i activitats pròpies de l'explotació agrària a la qual estan vinculades.

Si la titular és una persona jurídica, aquesta ha d'estar inscrita en el Registre d'explotacions agràries de Catalunya i un dels socis o una de les sòcies ha de complir els requisits previstos en l'apartat anterior i en el següent.

Article 59

Modalitats de cases de pagès

Les cases de pagès es classifiquen en les modalitats de masia, masoveria, casa de poble compartida i casa de poble independent.

1. Masia. S'entén per masia l'habitatge unifamiliar fora de nucli, situat en el sí d'una explotació agrícola, ramadera o forestal, que comparteix el pagès o pagesa amb els usuaris turístics i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

2. Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població i ubicat a la mateixa explotació on es troba l'habitatge on hi viu el pagès o pagesa. Es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

3. Casa de poble compartida. S'entén per casa de poble l'habitatge unifamiliar dins de nucli de població, que comparteix el pagès o pagesa amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

4. Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

En el cas de masia o casa de poble compartida la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment. En el cas de casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament, amb una antiguitat mínima de tres anys, bé a la mateixa comarca bé al municipi limítrof i en el cas de masoveria l'empadronament i residència efectiva amb una antiguitat mínima de tres anys ha de ser-ho a l'edificació on viu la persona titular.

Article 60

Allotjaments rurals

Els allotjaments rurals són aquells establiments en els quals llur persona titular, que en tot cas ha de ser persona física, no està obligada a obtenir rendes agràries, ramaderes o forestals, però ha de residir efectivament a la mateixa comarca o habitatge, depenent de la modalitat.

Article 61

Modalitats d'allotjaments rurals

Els allotjaments rurals es classifiquen en les modalitats de masia, masoveria, casa de poble compartida i casa de poble independent.

1. Masia. S'entén per masia l'habitatge unifamiliar fora de nucli, que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

2. Masoveria. És aquell habitatge unifamiliar, fora de nucli de població que es lloga en règim de casa sencera.

3. Casa de poble compartida. S'entén per casa de poble l'habitatge unifamiliar dins de nucli de població, que comparteix la persona titular amb les persones usuàries turístiques i on es presta el servei d'allotjament en règim d'habitacions i, com a mínim, d'esmorzar.

4. Casa de poble independent. És aquell habitatge unifamiliar, en nucli de població on es presta el servei d'allotjament en règim de casa sencera.

En el cas de masia o casa de poble compartida la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament a l'establiment. En el cas de masoveria o casa de poble independent, la persona titular ha d'estar empadronada i residir efectivament, amb una antiguitat mínima de tres anys, bé a la mateixa comarca bé al municipi limítrof.

Article 62 Identificació

A efectes d'informació les persones usuàries, els establiments de turisme rural han d'estar convenientment senyalitzats amb el distintiu, el qual està publicat al web del departament competent en matèria de turisme.

El distintiu d'identificació esmentat s'ha de situar al costat de la porta d'accés a l'establiment.

Els establiments del grup Cases de pagès han de portar l'afegit "d'agroturisme" al darrera de la modalitat.

Article 63 Contingut de la declaració responsable

Sens perjudici de la documentació sol·licitada en l'article 6 del present Decret, la declaració responsable ha de referir-se, en funció de la tipologia d'establiment rural, al compliment dels requisits de l'article 58 a 62.

Article 64 Modificacions

Qualsevol modificació de la capacitat, del nombre de les habitacions o de qualsevol altre element estructural de l'allotjament, ha de respectar la tipologia de l'habitatge.

Article 65 Requisits tècnics de les masies i les cases de poble compartides

Les masies i les cases de poble compartides han de disposar, com a mínim dels requisits tècnics següents:

- a) Calefacció en totes les habitacions i estances comunes.
- b) Mobiliari suficient i en bon estat de conservació.
- c) Serveis higiènics. Han de disposar com a mínim de:
 - I. Una cambra de bany (amb banyera o dutxa, rentamans i inodor) a cada habitació.
 - II. Un endoll al costat de cada rentamans.

III. Un petit armari o prestatge per poder desar els estris de neteja personal.

IV. Terres totalment pavimentats, així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta.

La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50 m².

d) Habitacions-dormitoris. Han de disposar de ventilació directa a l'exterior.

La seva superfície mínima ha de ser de 8 m², les habitacions individuals; 12 m², les dobles; 14 m², les triples, i, si s'escau, 16 m², les quàdruples.

El mobiliari indispensable ha d'incloure: llits individuals d'amplada mínima de 0,90 metres, o dobles, d'1,35 metres, taula de nit, cadira, armari i un punt de llum amb interruptor al costat del llit.

e) L'alçada mínima en metres de la superfície transitable de totes les estances, llevat del bany, ha de ser de 2,50 metres. Excepcionalment, poden ésser inscrits tot i que no compleixin amb l'alçada establerta quan les característiques d'interès històric o arquitectònic de l'edificació així ho aconsellin.

f) Telèfon, llevat que per la situació geogràfica de l'establiment la seva instal·lació comporti una despesa desproporcionada, motiu pel qual es pot eximir el compliment d'aquest requisit.

g) Menjador per a ús exclusiu dels hostes i hostesses amb capacitat màxima coincident amb el nombre de places habilitat. La superfície útil de la sala d'estar ha de ser de 18 m² fins a 6 places i s'ha d'incrementar 1 m² més per cada plaça, i ha de comptar amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.

Article 66

Requisits tècnics de les cases de poble independents i les masoveries

Les Cases de Poble Independents i les Masoveries han de complir com a mínim, a més dels requisits tècnics de les lletres a), b), d) i e) de l'article anterior, els següents:

a) La superfície útil mínima de la sala d'estar-menjador ha de ser de 18 m² fins a 6 places i s'ha d'incrementar 1 m² més per cada plaça, i ha de comptar amb seients confortables d'acord amb la capacitat de l'allotjament.

b) La cuina ha de disposar d'aigua freda i calenta i, com a mínim, de dos focs, microones o forn, aigüera, elements auxiliars, paraments i utensilis necessaris per a la preparació d'aliments, llenceria, frigorífic d'una capacitat mínima de 145 litres i campana amb extracció mecànica de fums i ventilació suficient.

c) Rentadora i estris de neteja a disposició de la clientela.

d) Serveis higiènics. Han de disposar, com a mínim:

I. D'una cambra de bany (amb banyera o dutxa, rentamans i inodor) per cada 4 places o fracció.

II. Un endoll al costat de cada rentamans; un petit armari o prestatge per a poder desfer els estris de neteja personal.

III. Terres totalment pavimentats, així com les parets enrajolades fins a una alçada mínima de 2,10 metres, o bé revestides de materials que en garanteixin la impermeabilitat.

Tots els elements sanitaris han de disposar d'aigua freda i calenta.

La superfície útil mínima dels banys ha de ser de 2,50 m².

Article 67

Capacitat dels establiments de turisme rural

Les masies i les cases de poble compartides han de tenir una capacitat mínima de tres habitacions-dormitori i cinc places, i una capacitat màxima de quinze places, distribuïdes en habitacions-dormitori d'una, dues, tres o quatre places.

Les cases de poble independents i les masoveries han de tenir una capacitat mínima de quatre places i una capacitat màxima de quinze places. Han de comptar amb dues habitacions-dormitori de dues places cadascuna, com a mínim. La resta de places es poden distribuir en habitacions-dormitori que en cap cas poden ser de més de tres places.

En els establiments de turisme rural queda expressament prohibida la tinença i/o utilització de sofà-lit i lliteres.

Article 68

Limitacions

L'habilitació com a establiment de turisme rural és incompatible amb l'explotació, a la mateixa finca, de qualsevol altre tipus d'allotjament turístic, d'instal·lacions destinades a activitats amb infants i joves i d'establiments de restauració, excepte aquells restaurants que s'habilitin en establiments de turisme rural ubicats dins de nuclis de població de menys de 30 habitants. Aquests restaurants no poden tenir en cap cas, més de 30 places i es regeixen per l'ordenació sectorial corresponent.

Es pot denegar o revocar l'habilitació i inscripció dels establiments de turisme rural que, malgrat estar ubicats en el medi rural i complir amb els requisits previstos en la present disposició, per determinades característiques pròpies de l'edificació, l'entorn immediat o les activitats que s'hi realitzin, no s'adiguin amb l'exigència de tranquil·litat i integració en el paisatge que han de reunir aquests establiments. Els establiments de turisme rural no poden organitzar, ni llogar el seu espai per tal que s'organitzin, activitats socials o qualsevol tipus de celebració o acte quan això impliqui la presència a l'establiment i/o explotació d'un nombre de persones superior al nombre de places habilitades.

La persona titular d'un establiment de turisme rural pot explotar fins un màxim de 25 places entre totes les modalitats i no pot explotar cap altre tipus d'establiment d'allotjament turístic.

Dins la mateixa edificació no poden coexistir més de 15 places en establiments de turisme rural, siguin de la mateixa o diferent titularitat.

Article 69 Serveis

Neteja.

a) Tots els establiments de turisme rural s'han de mantenir en bones condicions higièniques i de salubritat i, en el moment de l'entrada dels hostes i hostesses han de trobar-se nets i endreçats.

b) Les persones titulars de les masies i cases de poble compartides han d'efectuar la neteja diària de les habitacions i banys excepte renúncia per escrit de la clientela.

Els espais comuns s'han de netejar diàriament i el canvi de roba de llit i bany s'ha efectuar com a mínim cada tres dies.

c) Les persones titulars de les cases de poble independents i masoveries han d'efectuar una neteja i canvi de roba de llit i bany almenys un cop cada tres dies a menys que l'usuari renunciï per escrit a aquest servei.

Serveis de menjar.

Els serveis de menjar, que tan sols poden prestar les Masies i les Cases de Poble Compartides, han d'anar adreçats exclusivament als seus hostes i hostesses i s'ha de procurar incloure-hi plats de cuina casolana de la comarca.

Informació turística.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de lliurar, a l'entrada de la clientela, per escrit les informacions relatives a recursos turístics de la comarca, han d'informar de les activitats que es poden practicar a la zona i han de contribuir a fer-los conèixer les normes de respecte i conservació de l'entorn natural i rural.

Atenció als hostes i hostesses.

Les persones titulars dels establiments de turisme rural han de donar una atenció personalitzada a la seva clientela, la qual ha de comprendre, com a mínim, el servei d'acollida en el moment de l'arribada a l'establiment i acomiadament a la seva partida. En el cas de les masoveries i cases de poble independents, les persones titulars han d'estar disponibles i facilitar la seva localització les 24 hores per atendre consultes o resoldre incidents. Tanmateix han de facilitar als hostes i hostesses la visita a explotacions agràries en el cas que l'establiment en tingui de pròpia (cas del grup de cases de pagès), i han de possibilitar el contacte amb aquelles persones prestatàries i organitzadores d'activitats que tinguin lloc a la zona i que puguin ser d'interès pels visitants (cas del grup allotjaments rurals).

Article 70 Terminologia

El terme "residència-casa de pagès" inclòs en qualsevol disposició normativa s'ha d'entendre referit a un establiment de turisme rural regulat pel present Decret.

Disposicions addicionals

Disposició addicional primera

El Conselh Generau d'Aran és l'administració competent, en l'àmbit territorial de la Vall d'Aran, per exercir les funcions que aquest Decret atribueix a l'Administració turística de la Generalitat, amb les limitacions previstes en els Decrets de transferències de competències.

Disposició addicional segona

Els càmpings privats actualment existents autoritzats abans de l'entrada en vigor de la Llei 13/2002, de 21 de juny, de turisme de Catalunya, poden seguir funcionant, però no poden realitzar cap mena d'ampliació, ni modernitzar les instal·lacions més enllà del normal manteniment de les seves instal·lacions d'acord amb la normativa urbanística vigent.

Els càmpings privats deixen de ser establiments turístics i es donen de baixa del Registre de Turisme de Catalunya.

Disposició addicional tercera

Les caravanes fixades al seu vehicle tractor i les autocaravanes, no poden pernoctar fora dels llocs que els ajuntaments habilitin de forma expressa. En qualsevol cas, l'estada no pot ésser superior a 48 hores, ni seguida en intervals inferiors a 24 hores d'ençà la sortida del vehicle de l'àrea d'estacionament o recinte habilitat a l'efecte. En aquests recintes no s'hi poden prestar serveis turístics. Els únics serveis admesos són les instal·lacions de presa d'aigua i llum, desguàs d'aigües grises i negres i el servei de control.

Disposició addicional quarta

El Departament competent en matèria de turisme ha de fomentar eines de cooperació entre l'administració turística catalana i el sector empresarial i associatiu turístic català, a l'objecte de facilitar un seguiment i anàlisi de l'evolució i grau d'execució de la present normativa i propiciar-ne llur millora.

Disposició addicional cinquena

Mitjançant Ordre del Departament competent en matèria de turisme es poden modificar els requisits tècnics establerts en relació amb cada categoria d'establiment hotel·ler i d'establiment de càmping.

Disposició addicional sisena

Als efectes del compliment dels processos interadministratius previstos en aquest Decret, les comunicacions, les tramitacions i les trameses de comunicació entre els ajuntaments i l'administració de la Generalitat de Catalunya s'han d'efectuar preferentment a través de l'extranet de les administracions públiques catalanes, gestionada pel Consorci de l'Administració Oberta Electrònica de Catalunya (EACAT).

Disposició addicional setena

Les especificacions tècniques del "Manual d'avaluació de la Destinació de Turisme Familiar" es poden consultar a la següent adreça electrònica del web del Departament

d'Innovació, Universitats i Empresa:

<http://www.gencat.cat/diue/departament/normativa/turisme/establiments>

Disposició addicional vuitena

La inobservança de les disposicions previstes en aquest decret s'ha de sancionar de conformitat amb el que estableix la Llei 13/2002 de 21 de juny, de turisme de Catalunya.

Disposició addicional novena

Els establiments d'allotjament turístics que els pertorqui, d'acord amb la legislació vigent, hauran de disposar d'un pla d'autoprotecció.

Disposició transitòria primera. Establiments d'allotjament turístic

Els establiments autoritzats en el moment de la publicació d'aquest decret no han d'adaptar-se a les noves mides i requisits tècnics previstos, excepte que vulguin canviar de grup, modalitat, categoria, especialitat o capacitat.

Els hostals o pensions d'1 estrella autoritzats amb anterioritat a la publicació d'aquesta disposició, poden utilitzar aquesta classificació. S'han de reclassificar com a hostals o pensions, segons el present decret tots aquells que realitzin qualsevol canvi de capacitat o estructura.

Pel que fa als nous serveis previstos, aquests han de ser d'obligada prestació per a tots els establiments d'allotjament turístic.

Disposició transitòria segona.- Establiments de turisme rural

Els establiments autoritzats per l'administració turística amb anterioritat a l'entrada en vigor del present Decret no estan obligats a adaptar-se als requisits tècnics previstos en el present Decret, excepte que sol·licitin un augment de la capacitat, ampliació de les instal·lacions o canvi de titularitat.

Els establiments autoritzats per l'administració turística amb anterioritat al Decret 313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural que ultrapassin el nombre de places dins la mateixa edificació, no estan sotmesos a aquesta limitació, excepte que es vulgui produir un canvi de titularitat. En cap cas podran ampliar-ne la capacitat.

Els establiments autoritzats per l'administració turística amb anterioritat al Decret 313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural que estiguessin explotant més de 25 places, no estan sotmesos a aquesta limitació, excepte que es vulgui produir un canvi de titularitat. En cap cas podran ampliar-ne la capacitat global d'establiments que exploren.

Els establiments inscrits en l'RTC amb anterioritat a l'entrada en vigor del present Decret que tinguin un restaurant autoritzat en la mateixa edificació, no estan sotmesos a la limitació de places de restaurant determinada en aquest Decret, excepte pel supòsit de canvi de titularitat, però no poden incrementar en cap cas la capacitat.

Disposició transitòria tercera. Apartaments turístics

Els apartaments turístics, tal i com estan definits actualment pel Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica, poden seguir funcionant sota la denominació

d'apartaments turístics per un període de cinc anys, però no es podran constituir de nous. Disposen d'un termini improrrogable de cinc anys per sol·licitar, pel procediment previst pels establiments hotelers, la seva legalització com hotel apartament o apart-hotel. Transcorregut aquest termini sense haver-ho sol·licitat o sense que s'hagin pogut reclassificar en aquesta modalitat seran donats de baixa del Registre de Turisme.

Disposició transitòria quarta. Tramitació d'acord amb el Decret 106/2008, de 6 de maig.

Les activitats d'allotjament turístic que a data d'entrada en vigor del present Decret estiguin emparades per permís municipal o l'estiguin tramitant i no estiguin inscrites en l'RTC, s'hi inscriuran de conformitat amb el procés previst a l'efecte pel Decret 106/2008, de 6 de maig, de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica.

Disposició derogatòria

Resten derogades les normes següents:

1. Decret 176/1987, de 9 d'abril, pel qual s'estableixen normes sobre l'ordenació i la classificació dels establiments d'allotjament turístic sotmesos al règim d'hoteleria.
2. Ordre de 6 d'octubre de 1987, per la qual s'estableixen els requisits tècnics i els serveis mínims exigibles als establiments hotelers en els seus diferents grups, modalitats, categories i especialitats.
3. Decret 211/1995, de 27 de juny, pel qual es crea l'especialitat d'hostatgeria com a establiment hotelier.
4. Ordre TIC/313/2003, de 8 de juliol, per la qual es modifica l'Ordre de 6 d'octubre de 1987 per la qual s'estableixen els requisits tècnics i els serveis mínims exigibles als establiments hotelers en els seus diferents grups, modalitats, categories i especialitats.
5. Decret 55/1982, de 4 de febrer, sobre l'ordenació de la pràctica del càmping i dels establiments dedicats a aquest fi.
6. Decret 167/1985, de 23 de maig, pel qual es determina el procediment per a l'autorització dels establiments dedicats a la pràctica del càmping.
7. Ordre d'11 de juliol de 1986, per la qual s'estableixen els requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings
8. Ordre de 24 de juliol de 1991, de modificació de l'Ordre d'11 de juliol de 1986, per la qual s'estableixen els requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings
9. Ordre de 22 de gener de 1992, de modificació de l'Ordre d'11 de juliol de 1986, per la qual s'estableixen els requisits per a la instal·lació i el funcionament dels càmpings
10. Decret 163/1998, de 8 de juliol, d'apartaments turístics
11. Decret 313/2006, de 25 de juliol, que regula els establiments de turisme rural
12. Decret 53/1994, de 8 de febrer, sobre el règim de preus, reserves i serveis complementaris en establiments d'allotjament turístic.

13. Els articles 30, 31,32, 33, 34 i 35 del Decret 106/2008, de 6 de maig de mesures per a l'eliminació de tràmits i la simplificació de procediments per facilitar l'activitat econòmica.

Barcelona,

Jose Montilla i Aguilera
President de la Generalitat de Catalunya

Josep Huguet i Biosca
Conseller d'Innovació, Universitats i Empresa

RELACIÓ D'ANNEXOS.

Annex I: Requisits tècnics mínims

Annex II: Barems de qualitat

Annex I
Requisits tècnics mínims

	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							P
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	
Entrada servei	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			
Ascensor de servei (no es computen les plantes subterrànies)															
Des de 2 nivells	X	X						X	X						
Des de 3 nivells			X	X						X	X				
Des de 4 nivells					X							X			
Ascensors															
a partir de 2 nivells (1 pis o més)	X	X						X	X						
a partir de 3 nivells (2 pisos o més)			X	X	X					X	X	X			
Des de 4 nivells (3 pisos o més)						X	X						X	X	X

	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							P
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	
Salons i zones comunes (superfície mínima en m2 per plaça de vestíbuls, salons, menjador, bars, sales privades, gimnàs, etc.)															
	2.5	2.5	2	2	1.5	1.2	1	2.5	2.5	2	2	2	1	1	1
Bar amb superfície mínima de	2,5	2,5	2												
Servei de menjador	X	X	X												
Climatització * en zones comunes	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Climatització * en habitacions	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X			
Aigua freda i calenta	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Telèfon d'ús general	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
*Climatització: Condicionar l'aire, per tal que tingui una temperatura i una humitat adequades i constants.															

	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							P
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	
Serveis sanitaris en espais comuns	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Superfície mínima en metres quadrats de recepció o vestíbul	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	6

Serveis

	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT						
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic
Televisió a les habitacions apartaments o estudis	X	X	X	X	X			X	X	X	X	X		
Servei de comunicació amb el propi establiment a les habitacions, apartaments o estudis	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Servei d'esmorzars	X	X	X	X	X	X	X	X						

Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	X	X	X					X						
Servei de bar	X	X	X	X	X			X	X	X				
Servei de menjador	X							X						
Informació turística de la localitat i de la zona	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X
Productes d'higiene personal (I): sabó de mans i sabó de dutxa	X	X	X	X	X			X	X					
Productes d'higiene personal (II): raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper i estris d'afaitar	X	X						X						
Productes d'higiene personal: colònia, llimes, <i>kit</i> de cosir i netejador de sabates	X	X						X						
Assecador de cabell	X	X	X					X	X	X				
Barnús i sabatilles	X							X						

Serveis															
		HOTEL							HOTEL-APARTAMENT						
		GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic
Servei d'habitacions hores	12	-	-	X	X				X	X					
Servei d'habitacions hores	24	X	X						X						
Mini bar		X	X	X					X	X					
Servei de caixa forta		X	X	X	X	X			X	X	X				
Preparació de l'habitació per a dormir		X	X	X					X						
Canals internacionals		X	X	X					X	X	X				
Accés obert a Internet a tot l'establiment*		X	X	X	X				X	X	X	X			
Servei d'estètica i/o perruqueria		X							X						
Servei de bugaderia		X	X	X	X				X	X					
Servei de porter		X							X						
Servei de grum		X							X						
Servei d'aparcament		X							X						

*El servei d'Internet no és exigible en aquells establiments sense possibilitat d'accés a xarxes de comunicació electrònica de banda ampla.

Habitacions															
	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							P
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	
Individuals (Superfície s mínimes útils en m ²)	10	10	9,5	9	8	7	6	10	10	9,5	9	8	7	6	6
Dobles (Superfície s mínimes útils en m ²)	16.5	16	15,5	15	14	13	11	13	13	12	11	11	10	10	10
Nombre de dobles mínim	75%	75%	75%	75%	75%	50%	25%	1 doble per apartament							25%
Familiars amb quatre places (Superfície s mínimes útils en m ²)	25	25	24	23.5	22	20.5	17.5								
Amplada mín. de l'habitació en l'àmbit dels llits (en m)	2.90	2.80	2.70	2.70	2.60	2.60	2.60	2.90	2.80	2.70	2.70	2.60	2.60	2.60	2.60
En els hotels-apartament les unitats d'allotjament que siguin únicament habitacions les superfícies són les corresponents a la modalitat hotel.															
En les habitacions amb passadís d'accés que doni entrada al bany, es computarà com a superfície d'habitació la superfície neta de l'accés que excedeixi d'1,5 m ² .															
Sense reduir els metres quadrats reglamentaris es pot reordenar la distribució de l'habitació, apartament o estudi, incloent-hi habitació, vestíbul d'entrada, salons, banys i altres elements, sempre que es considerin 1,5m ² addicionals en la suma dels elements.															
En la modalitat hotel, les habitacions amb terrasses de superfície mínima d'1,20 m ² poden computar el 25% de superfície de la terrassa com a superfície d'habitació. Així mateix, les terrasses més grans de 3m ² , podran computar com a màxim un 15% del total de la superfície de l'habitació amb un màxim d'1m ² per terrassa.															

Les superfícies d'habitacions familiars en hotels que hagin obtingut el reconeixement com a especialitat "turisme familiar" han de tenir la superfície mínima següent:

	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic
Familiars amb quatre places (Superfícies mínimes útils en m2)	23	22,5	22	21	20	18	15

Habitacions															
	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	P
Nombre de suites mínim	5%	5%													
Saló de les suites (superfície mínima en m ²)	12	12													
Saló gran suite (superfície mínima en m ²)	15														
Junior suites mínim	10%														
Superfície mínima de saló: 10 m ²															
A les suites se'ls hi pot donar l'ús complementari o alternatiu de dues habitacions independents. Les gran suites en categoria GL han de ser comercialitzades en tot el seu conjunt.															
Les superfícies del saló de les junior suites en hotels que hagin obtingut el reconeixement com a Destinació de Turisme Familiar han de tenir una superfície mínima de 5 m ² .															

Banys de les unitats d'allotjament																
	HOTEL							HOTEL-APARTAMENT							P	
	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic	GL	5*	4*S	4*	3*	2*	1* o bàsic		
Bany gran (mínim)	75%	75%	75%	75%	75%	50%	25%	fins i per cada 4 places								
Superfície útil mínima m2	5	5	4.5	4.5	4	3.5	3.5	5	5	4.5	4.5	4	3.5	3.5		
Bany petit	25%	25%	25%	25%	25%	50%	75%	1 adicional per fraccions inferiors a 4 places							100%	
Superfície útil mínima m2	4	4	3.5	3.5	3	3	2.5	4	4	3.5	3.5	3	3	2.5	2.5	
Banys de les habitacions familiars	6	6	5.5	5.5	5	4.5	4.5									
Els banys es componen de banyera de longitud mínima 1,60 m o dutxa amb prestacions de superfície mínima del recinte d'1,20 m ² , rentamans i inodor.																
Els banys de les habitacions familiars han de disposar de banyera.																

	APARTAMENT							ESTUDI						
	GL	5	4 S	4	3	2	1	GL	5	4 S	4	3	2	1
Estar menjador	15	12	12	11	10	9	9	25	25	24	23	21	19	19
Superfícies mínimes útils en m ² sense comptar passadís d'accés. Només s'admet la instal·lació d'1 sofà-lit								Superfícies mínimes útils en m ²						
Cuina	X	X	X	X	X	X	X	Àrea comuna per estar-menjador-cuina-dormitori.						
4m2 superfície útil mínima														
Pot incorporar-se a l'estar-menjador dels apartaments i estudis. Ha de disposar de ventilació directa o forçada obligatòria														
								Els estudis tenen una capacitat de 2 places exclusivament						
La porta d'accés al bany dels apartaments o estudis, en cap cas pot donar a la zona de la cuina i/o menjador.														

Totes les portes han de tenir una amplada mínima de 0,80 metres i l'alçada mínima transitable de l'habitació ha de ser de 2,50 metres excepte el banys que han de tenir una alçada mínima de 2,20.

En el cas d'haver cobertes inclinades, no es computa com a superfície útil l'alçada inferior a 1,50m.

Les suites o habitacions amb saló del grup hotels poden disposar d'una petita cuina o similar, sempre que quedi situada en un espai independent de l'habitació o del saló, i la seva superfície no es pot comptabilitzar com a superfície del saló o de l'habitació.

En el cas de rehabilitacions integrals d'edificis o de rehabilitacions d'edificis catalogats o d'interès historicoartístic (segons catàleg nacional i/o municipal), sempre i quan els elements estructurals a conservar condicionin les superfícies de les habitacions, un 20% d'habitacions, com a màxim, poden tenir 0,50m² menys de superfície, sempre i quan la resta d'unitats la tinguin incorporada, a efectes de compensació global.

Requisits mínims del mobiliari i instal·lacions per a totes les unitats d'allotjament:

a) Habitacions dormitori

1 llit (individual 90x190cm / doble 135x190cm)

Mobiliari auxiliar al costat del llit

Armari o espai per desar la roba, amb capacitat suficient pels usuaris

b) Sala estar-menjador

Taula, butaques i cadires en quantitat suficient per als usuaris.

c) Cuina

Coberts, parament i llenceria proporcional al nombre d'usuaris

Utensilis necessaris per a l'elaboració de menjar

Aparell de cocció amb un mínim de 2 focs

Microones

Aigüera

Frigorífic

Annex II
Barems de qualitat

Els establiments que no compleixin amb els requisits tècnics de superfícies per a una categoria superior a la que disposen en un 20% com a màxim de les unitats d'allotjament, poden obtenir-la sempre que sumin els punts de serveis següents:

- a) De 1 estrella a 2 estrelles: 50 punts de la columna 1
- b) De 2 estrelles a 3 estrelles: 45 punts de la columna 2
- c) De 3 estrelles a 4 estrelles: 35 punts de la columna 3
- d) De 4 estrelles a 4 estrelles superior: 35 punts de la columna 4
- e) De 4 estrelles superior a 5 estrelles: 25 punts de la columna 4s
- f) De 5 estrelles a Gran Luxe: 15 punts de la columna 5

El servei 23 quan es presti en unes instal·lacions properes a l'allotjament, ha de tenir l'horari establert en aquestes.

		GL	5	4s	4	3	2	1
1	Dos tipus de coixins per dormir	0	0	0	3	4	5	5
2	Productes d'higiene personal: sabó de mans i sabó de dutxa	0	0	0	0	0	3	3
3	Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)	0	1	3	4	5	6	6
4	Productes d'higiene personal: colònia, llimes, <i>kit</i> de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)	0	2	3	4	5	6	6
5	Assecador de cabell	0	0	0	3	4	5	5
6	Barnús i sabatilles	0	1	3	4	5	6	6
7	Servei de bar	0	0	0	0	0	5	5
8	Bar	0	2	2	3	4	5	5
9	Servei de menjador	0	2	2	3	4	5	5
10	Servei d'esmorzar amb productes de proximitat	0	0	0	3	4	5	5
11	Servei d'habitacions 12 hores	0	0	0	2	3	4	4
12	Servei d'habitacions 24 hores	0	0	3	4	5	6	6
13	Mini bar	0	0	0	4	5	6	6
14	Servei de caixa forta	0	0	0	0	0	5	5
15	Servei de planxa de roba a l'habitació	0	2	3	4	5	6	6
16	Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions	0	2	3	4	5	6	6
17	Dues piques de rentamans en habitacions dobles	0	3	4	4	5	5	5
18	Evacuatori separat de la zona de bany al servei higiènic de l'habitació	0	3	4	4	5	5	5

		GL	5	4s	4	3	2	1
19	Preparació de l'habitació per a dormir	0	0	1	2	2	2	2
20	Canals internacionals	0	0	0	0	3	4	4
21	Accés obert a Internet a tot l'establiment	0	0	0	0	0	5	5
22	Accés obert a Internet als espais comuns	0	0	0	0	0	4	4
23	Servei de gimnàs a l'establiment o a menys de 100 m	0	2	3	4	5	6	6
24	Piscina a l'establiment	0	5	5	5	5	5	5
25	Servei de piscina climatitzada a l'establiment o a menys de 100 m	0	5	5	5	5	5	5
26	Servei de sauna	0	3	3	3	3	3	3
27	Servei d'spa a l'establiment o a menys de 100 m	0	3	3	4	5	6	6
28	Servei d'estètica i/o perruqueria a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
29	Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment	0	0	0	0	3	3	3
30	Servei de bugaderia	0	0	0	0	0	3	3
31	Àrees de dotació especial (esportiva, aquàtica, recreativa)	0	3	3	4	5	6	6
32	Servei de porter a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5
33	Servei de grum a l'establiment	0	0	2	3	4	5	5
34	Servei d'aparcament a l'establiment o a menys de 100 m	0	0	2	3	4	5	5
35	Servei d'animació diari	0	2	3	3	4	4	4
36	Servei mèdic a l'establiment	0	4	4	4	4	4	4
37	Servei de cangur o guarderia infantil	0	2	3	3	4	4	4
38	Distintiu de qualitat ambiental	0	5	5	5	5	5	5
39	Distintiu de qualitat turística o de gestió	0	5	5	5	5	5	5

En el cas dels establiments de 4 estrelles i 3 estrelles que desitgin assolir una categoria superior són serveis d'obligat compliment els següents:

De 4 estrelles a 4 estrelles Superior

1. Dos tipus de coixins per dormir
3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, *kit* de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
8. Bar
10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat
12. Servei d'habitacions 24 hores
16. Dutxa amb columna d'hidromassatge o banyera amb hidromassatge al bany de l'habitació, en un mínim d'un 60% de les habitacions
19. Preparació de l'habitació per a dormir
20. Canals internacionals

- 29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment
- 32. Servei de porter a l'establiment
- 33. Servei de grum a l'establiment

De 3 estrelles a 4 estrelles

- 1. Dos tipus de coixins per dormir
- 3. Productes d'higiene personal: raspall de dents, pasta dentífrica, mocadors de paper, estris d'afaitar i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
- 4. Productes d'higiene personal: colònia, llimes, *kit* de cosir, netejador de sabates i productes d'higiene intima femenina (compreses, tampons)
- 5. Assecador de cabell
- 10. Servei d'esmorzar amb productes de proximitat
- 13. Mini bar
- 20. Canals internacionals
- 22. Accés obert a Internet als espais comuns
- 29. Servei de premsa nacional i estrangera a l'establiment

Aquest text és transcripció del document de treball lliurat pel Departament d'Innovació, Universitats i Empresa de la Generalitat de Catalunya.